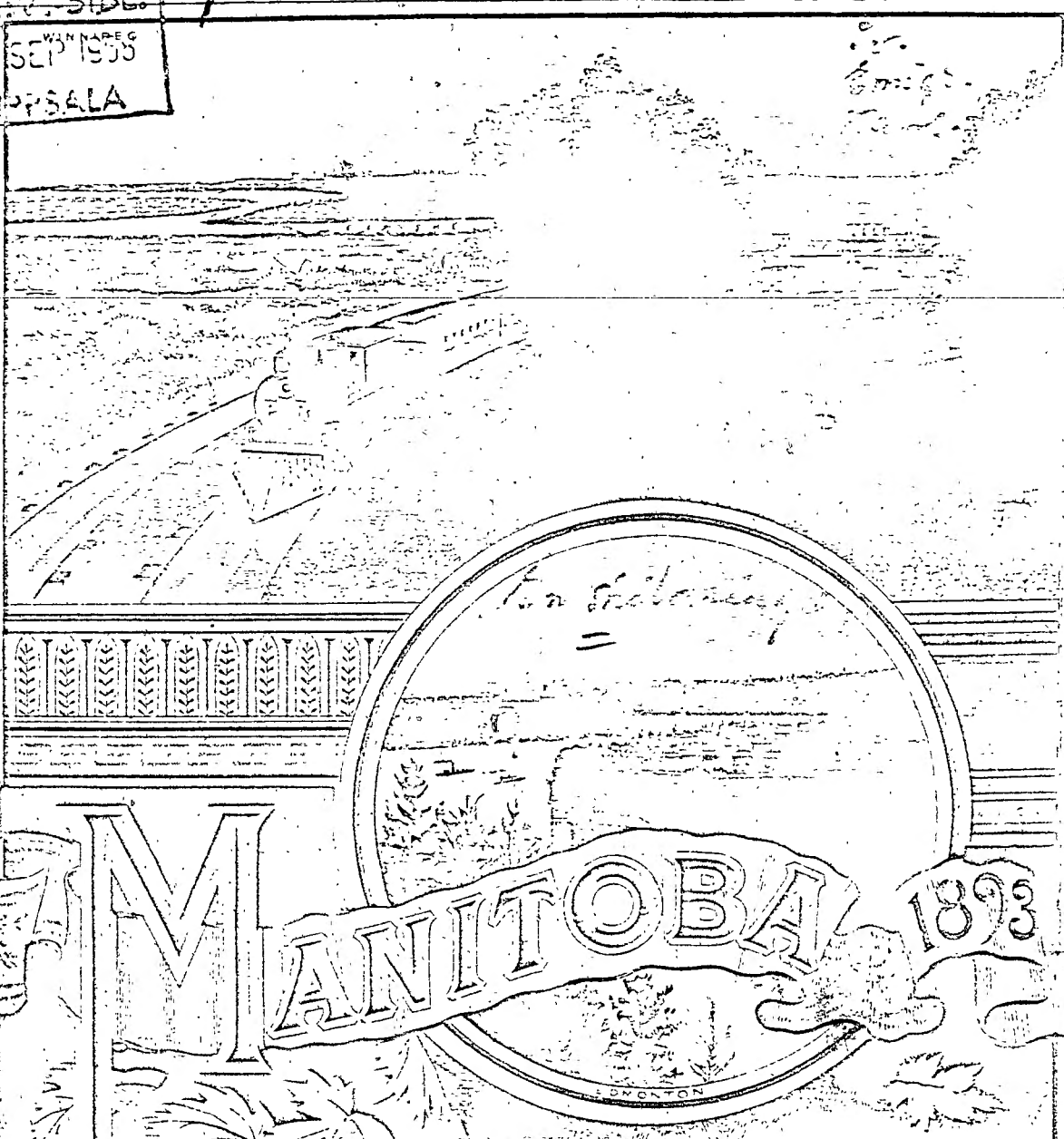

SV. SIBL.
2 SEP 1933
UPPSALA

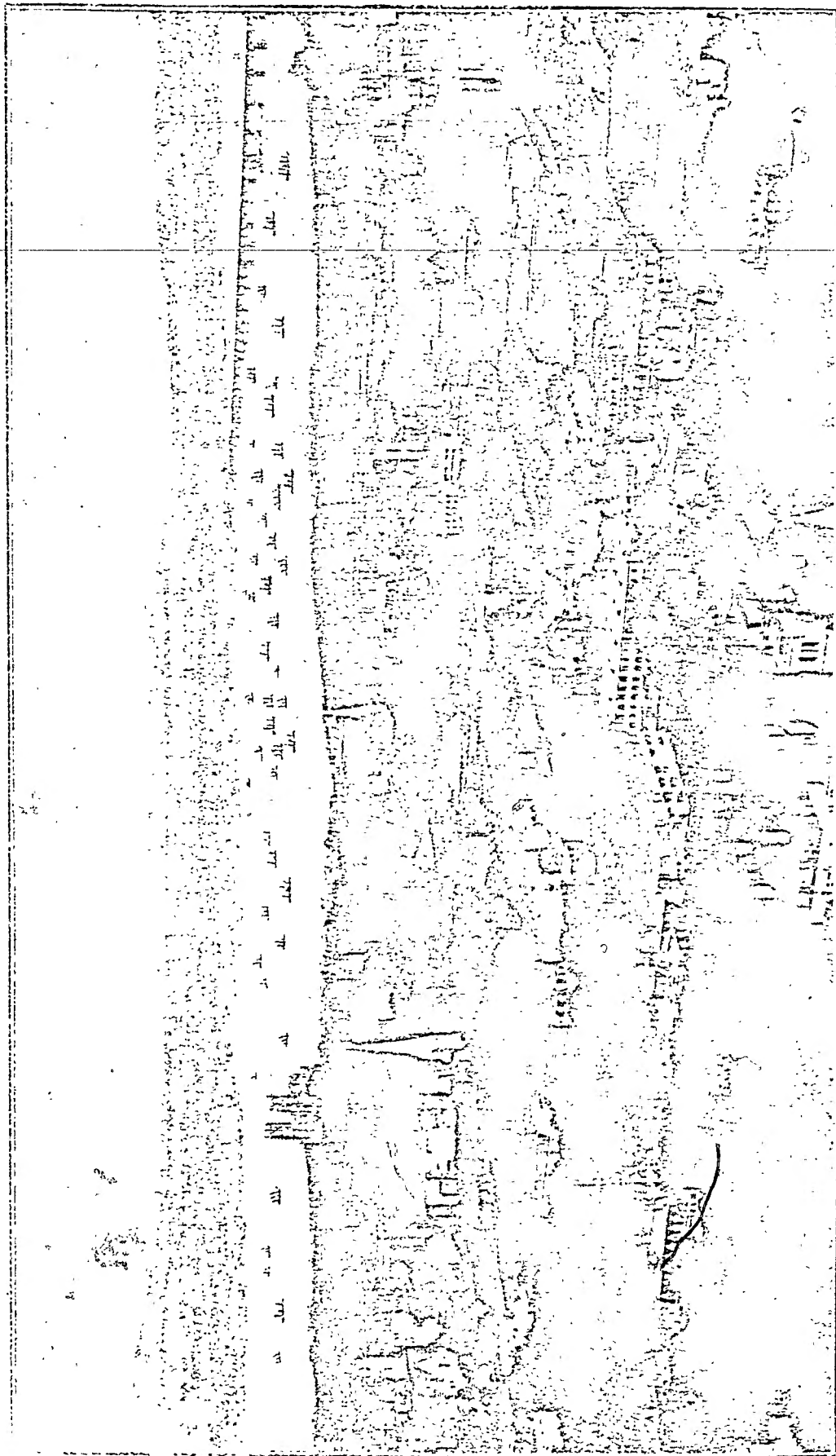
ASSINIBOIA, ALBERTA, SASKATCHEWAN
OCH ATHABASCA

I DET STORA

Nordvestliga Amerika

10 TILL 15 DAGARS RESA FRÅN SVERIGE
GIFVES ETT FRITT HEMMAN

130 Tunnländ stort till hvarje Familjeförsörjare, man eller
qvinna, samt hvarje man som har fyllt 18 År.

Montreal (med 216,650 innevägnare) är en af det största och mest betydelsefulla sjöstäderna i Norra Amerika och är geografiskt taladt närmare någon annan sjöstad i Norra Europa än New-York och Boston. Den är yttermera i en mera **direkt** och **quickare** **beröring** med **Winnipeg** och alla andra delar af **Manitoba**, Nordväst Territorierna och Nordväst och Sydvest platserna på Amerikas Continent (se kartan).

Exporten från Montreal i 1892: 198,622,466 fot timmer, 484,460,450 kg. sädesarter, 1,652,628 lädor ost, 470,480 tunnor äpplen, 98,755 kreatur.

EN SKILDNING AF
MĀNITOBA
OCH
Nordvest-Territorierna
(NORD-AMERIKA).

DESS KLIMAT, JORD- OCH
ÅKERBRUKS-FÖRHÅLLANDEN,
UTSICHTER FÖR LANDTBRUKARE,
JORDARBETARE, HANDTVERKARE,
TJENSTEFOLK, &c.

MED SÄRSKILDT AFSEENDE FÄST PÅ

Utvandringslystna svenskar.

Nyaste, helt och hållet omarbetade upplagan

JANUARI 1893.

LÄS DETTA!

Undertecknad agentur sänder denna bok på begäran gratis till
hvarje adress som uppgifves och står gerna till tjänst med alla ytterligare
upplysningar som kunna önskas.

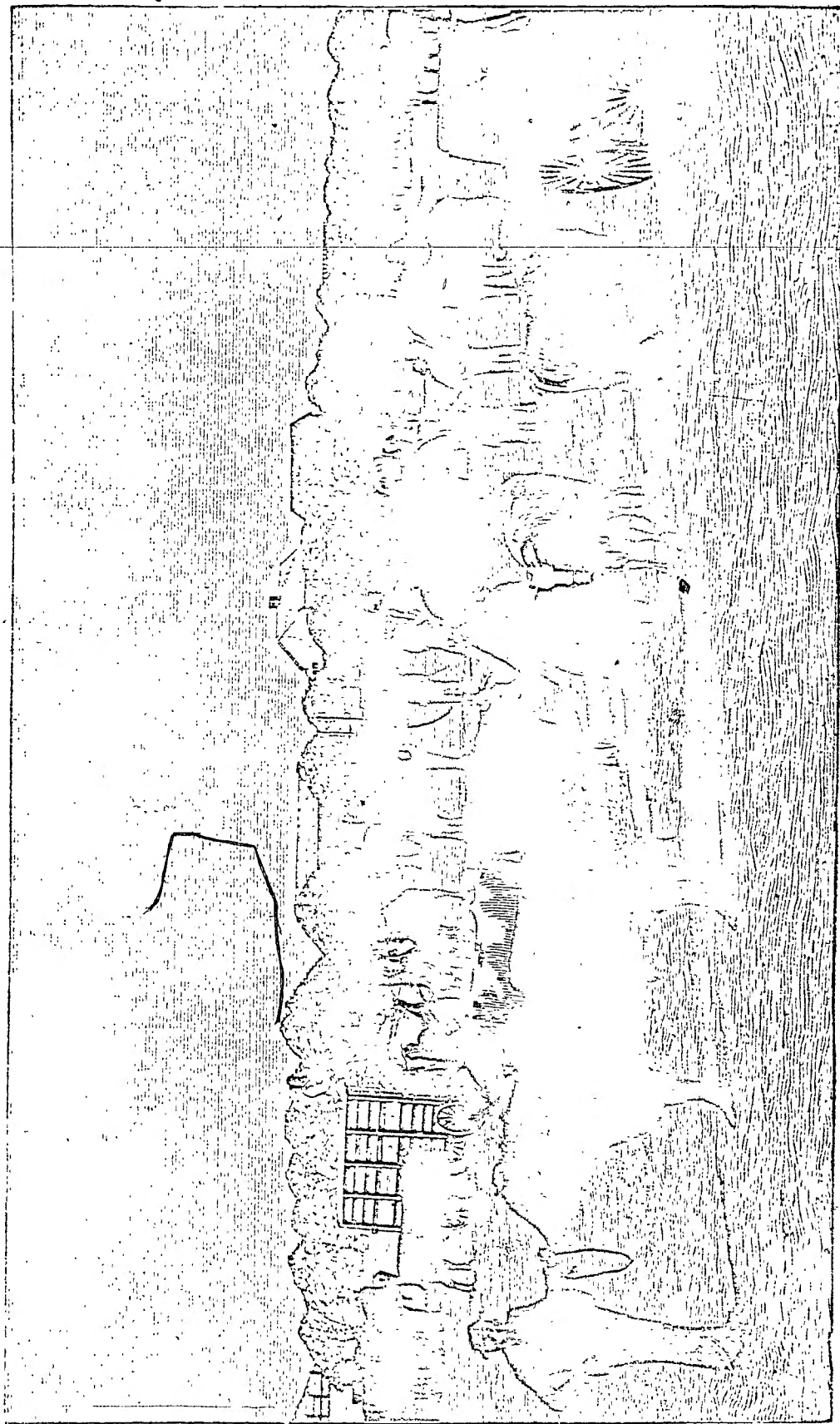
Att sända ett bref till England kostar...	20 ore.
„ „ brevkort „ „ „ „ „ „	10 „

DEN CANADENSISKA AGENTUREN,
15, WATER STREET,
LIVERPOOL,
ENGLAND.

Enhvar, som är utan sysselsättning i Amerika eller
Europa och önskar förbättra sin ställning, erhåller nog-
granna upplysningar angående efterfrågan för arbete, löne-
förhållanden, landpriser o.s.v. hos HERR A. M. BURGESS,
Departement of Interior, Government Buildings, Ottawa,
Ontario, Canada.

[SWEDISH]

Aug. 1893.

Engelska raceejur införda till Manitoba på „Beresford Stock Farm” vid Brandon, (5000 inv.) Manitoba.

Provinsen Manitoba.

Ett förbättradt nybygge.

ALLMÄNNA BETRÄKTNINGAR.

Canada, Nord-Amerikas norra del, har ett yttinnehåll af 3,456,383 eng. □ mil med 4,830,000 inneväånare och indelas i följande provinser. **Manitoba, Nordwest-Territorierna**, Prince Edward Island (Prins Edwards ö), Nova Scotia (Nya Skottland), New Brunswick (Nya Braunschweig), Quebec, Ontario och British Columbia. Hufvud- och residensstaden i Canada är Ottawa, i Provinsen Ontario. Likväl är den ej landets största stad; det är Montreal. Af städer med 5,000 inneväånare och deröfver fanns det 1881 35, men 1891 redan 47.

När vi betrakta Manitoba och de i vester gränsande Nordwest-Territorierna, finna vi, att det förnämnda är 73,956 eng. □ mil stort och ligger i hjertat af Canada lika långt från öst- som från Vestkusten. I vester och norr begränsas det af Nordwest-Territorierna, i öster af Ontario och i söder af två af de Förenade Staterna. Ett stort antal större och mindre sjöar och floder, hvilka delvis äro segelbara och äfven mycket fiskrika, vattna de fruktbara öfverskådliga Manitoba slätterna. De förnämsta af de förnämnda äro Winnipeg-, Winnipegosis- och Manitobasjön, hvilka hafva respektive 9,400, 2,030 och 1,900 eng. □ mils vattenyta. De största floderna äro Assiniboine, Red River (Röda floden) och Winnipeg.

Evad folkmängden angår så uppgick den år 1881 till 62,260 själar och steg 1891 upp till 152,500, hvilket visar en ökning af 145%. Största delen af denna ökning kan tillskrifvas invandringen, hvilken har ökat år från år isynnerhet från Europa och sista året öfvergått alla förväntningar. De utvandrare, hvilka redan slagit sig ned, förmå nästan alltid sina släktingar och vänner att komma efter, och ofta sända de dem betalad biljett och penningunderstöd. Många nybyggare, isynnerhet tyskar hafva efter jämförelsevis kort tid kunnat återbetald detta, och får detta tjena som bevis för, att det går dem bra i deras nya hem.

Samtliga Northwest Territorierna hafva ett yttnehall af 906,000 eng. mil med en folkmängd af 56,776 själar i 1881 och i 1891 99,000, hvilket visar en ökning af 75,5 %. De indelas i tre distrikt, nämligen: Assiniboia, vester och norr om den senare; och Alberta mellan de båda förstnämnda distrikterna och Rocky Mountains (Klippbergen) begränsa Brit. Columbia. Territorierna likna Manitoba prärieland, med undantag af Alberta, hvars ändlösa slätter i vester genomskäras af Klippbergen.

MANITOBAS KLIMAT OCH JORD.

Beträffande klimatet i Manitoba och Northwest-Territorierna, så herska i Europa många falska föreställningar derom, idet man tror, der herskar ständigt vinter, och jorden är ut och är in är betäckt med snö, och floder och sjöar med is. Detta är dock ingalunda fallet. Det är deremot i de ofvannämnda provinserna under sommaren lika varmt som i staten New-York och i Tyskland, öfverhufvudtaget står det Canadiska sommarvädret ingalunda efter för de i klimatiskt afseende mest gynnade delar af Europa. Vintern är visserligen kallare än i många delar af Europa, men luften är så utomordentligt torr, att kylan faktiskt ej gör sig så kännbar och icke verkar så ömtåligt som i de trakter, der det är mindre kallt, men fuktigt. Å andra sidan må man beakta att t. ex. Manitobas sydgräns ligger lika sydligt som Paris och delar af Sydtyskland. Vidare, att Canada till yttnehallen är större än Europa, och att därför i olika delar af det förstnämnda må herrska lika så olika klimat som i det senare. De olika årstiderna inträffa under följande månader. Vintern från midten af November till slutet af Mars eller midten af April; vår April-Maj, sommar Maj-September och höst från Okt. till midten af November. Nedanför följer medeltemperaturen om vintern på några platser i Manitoba och Territorierna: Emerson (i Man.) i hvars närhet de tyska Mennoniterna ha sin koloni, —8° R.; Fort McLeod vid Lethbridge i Alberta—4, R.; Medicine Hat i Assiniboia—8° R.

Dr. Wiedersheim, en af de tyska delegerade, som reste i Manitoba, skrifver om dess klimat: "Då vintern ofta i de östra provinserna är fuktig och snötäcket ej blir liggande, hvilket orsaker ett ofta återkommande upptinande och tillfrysande af marken, och kylan trots det låga gradantalet på termometern verkar ömtåligt på kroppen, så prisa Manitobas innevånare, hvilka kommit från dessa provinser eller för kort tid sedan voro bosatta på brittiska öarna sitt goda helsotillstånd, idet den visserligen starkare men derigenom torra kylan är vida angenämre för allmänbefinnandet.

Göra vi en jämförelse med det Skandinaviska klimatet; så måste medgifvas, att många delar af Canada kunna sidoställas med mot-

svarande i Skandinavien, men i det hela taget, är vintern, då årsmiddeltemperaturen för Skandinavien är 8—9°, i medeltal någon grad kallare.”

Att dessutom Manitoba och Territorierna höra till de sundaste trakter, visa efterföljande uppgifter. Dödlighetssiffran var 1891 10,36 resp. 7,32 på tusen, under det att den i England gick upp till 19,5 på tusen.

Marken i bägge områdena består för det mesta af vågformiga prärier med en djupsart, lucker jord, hvilken hvilat dels på ett segt blåsvart lerlager, dels på sandgrund och vanligen har ett djup af 2—3 fot. Genom århundraden hafva dessa oerhörda marker legat ouppodlade och de hafva genom aflagring af vilda djurs gödsel, genom förmultnade plantor, genom aska efter präriebrand uppnått en så förvånande fruktbart och afkastningsförmåga, att till och med med den mest primitiva skötsel, utan någonsomhelst användning af gödsel, under årtal den rikaste gröda uppnås.

Analysen af Manitobas jord, verkställda af berömda skotska och tyska professorer hafva bekräftat dess utmärkta egenskaper.

HURU MAN SKAFFAR SIG EGEN GÅRD.

Jordindelningen i Manitoba och Northwest-Territorierna är följande: Från en bestämd meridian är ett nät af fyrkanter (townships) lagdt från öster till vester, hvarje delad i 36 afdelningar af en eng. □ miles storlek (670 acres). Denna indelning tydliggöres af nedanstående teckning.

Norr.

	31	32	33	34	35	36
	30	29	28	27	26	25
Vester.	19	20	21	22	23	24
	18	17	16	15	14	13
	7	8	9	10	11	12
	6	5	4	3	2	1

Öster.

Söder.

Afdelningarna 11 och 29 i hvarje townships tillhöra regeringen, hvilken säljer dem och upprättar skolor för pengarne. Numro 8 och 26 i de flesta townships afstodas till Hudson Bay Companiet som ersättning för att det afstod sina rättigheter på Manitoba och Territorierna. Sällskapet säljer dessa afdelningar till måttliga priser alltefter deras läge och beskaffenhet. De öfriga afdelningarne med jemna tal skänkas af regeringen till fria boställen.

Hvarje familj, såväl som hvarje 18 års man erhåller $\frac{1}{2}$ sektion = 160 acres (250 preussiska Morgen) land mot en afgift af \$10 (37 kronor 83 öre) till inskrifnings- och uppmätningsskatt mot uppfyllande af en af de 2 följande betingelserna:

1. Nybyggaren måste under tre år, åtminston sex månader bo inom två mil från sitt boställe, och första året odla 10 åker land, för att skörda deraf andra året. Under andra och likaså tredje året måste han uppodla vidare 15 åkerfält som skördas följande år. Vidare är betingelsen den, att han vid slutet af tredje året uppför ett boningshus och han måste ha bebott det 3 månader.
2. Nybyggaren måste inom det första året efter tillträddandet hafva uppbrutit 5 acres jord till skörd för det andra året. Under detta sista år måste han uppodla 10 acres till samt före årets slut hafva byggt ett boningshus och bo deri.

Har kolonisten uppfyllt en af dessa två betingelser, så erhåller han vid slutet af tredje året skriftligt bevis på eganderätten till sitt boställe, och kan han nu efter godtycke förfoga deröfver. Resten af sektionerna med odda tal, inom 24 eng. mil på hvardera sidan af linien tillhör Canad. Pacific järnvägs-Companiet, hvilket säljer dessa områden till ett pris af minst \$3.00 per acre. Verkliga jordbrukare medgifva de en 10 årig betalningsfrist, af den beskaffenhet att $\frac{1}{10}$ af köpesumman betalas genast och resten i 9 årliga terminer med tillägg af 6 % ränta. Efter önskan kunna dessa afbetalningar hvarje gång göras med jordprodukter. För att vidare befördra kolonisationen af sina områden, hvilket naturligtvis blott kan inverka gunstigt på samfärdselen på linien, medgifver sällskapet en nedsättning i priset af 25—33%.

Områdena utmed hufvudlinien bortom Winnipeg äro redan besatta, så att nykomlingar måste antingen gå vidare mot vester eller nedsätta sig vid någon bibana, kanske äfven något afsides från banan. Det sista afhjelpes dock genom en anknytningslinje, som bygges, så snart ett dylikt område raskt koloniseras.

Nybyggare, som föredraga bebodda trakter, finna i östra och vestra delen af provinsen med lätthet passande, redan anlagda farmer till ett pris af \$4—20 eller i medeltal \$11.24 per acre, hus och omgärdning inberäknade.

Ett annat sällskap, Calgary- och Edmonton-järnvägssällskapet, säljer sina områden till ett maximumpris af \$3 per acre under samma betalningsvilkor som Can. Pac. banan, men köparen måste betala 10 cents per acre till regeringen för uppmätning.

Utmed Qu'appelle, Long Lake och Saskatchewan linien äro områden till salu till ett pris af minst \$2.50 per acre under förutnämnda betalningsvilkor.

HUR STOR SUMMA BEHÖFVER MAN FÖR ATT ANLÄGGA EN FARM ?

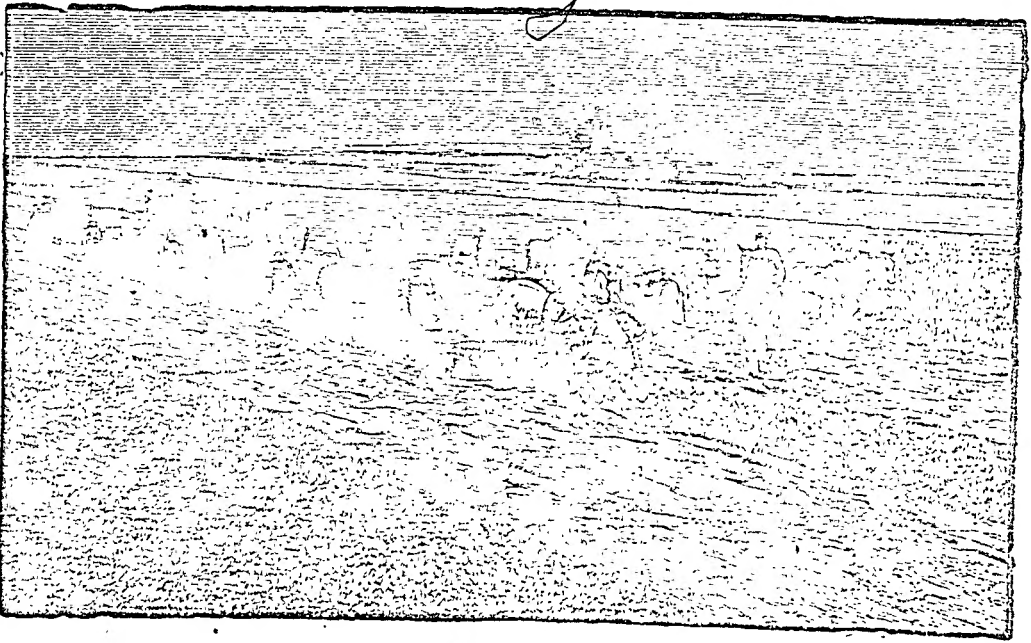
Denna fråga är svår att besvara, då de omständigheter, under hvilka anläggandet försiggår, spela en stor rol deri. Många utvandrare hade efter gjorda reseomkostnader inga pengar öfver, men äro det oaktadt nu själfständiga och förmögna. De började oftast som farm-arbetare, och då lönerna äro höga, inspara de under kort tid så mycket, att de, försedda med minst möjliga boskap och redskap, kunna upptaga ett fritt hemman.

Något kapital gör dock saken lättare och spar nybyggaren tid. Han kunde t. ex. utrusta sig på följande sätt, förutsatt att han öfvertar ett fritt regeringsland: ett par oxar med seldon \$115; plog, harf etc. \$40; spis och kökskärl \$40; sängkläder, etc. \$20; byggnadsvirke, fönster, dörrar etc. till ett blockhus \$50; lifsme'el \$90; säd \$30; tillsammans \$385 = 1,456 kr. 27 öre. En gift man med 5 personers familj skulle behöfva ca. \$240 = 907 kr. 80 öre mer.

Ofvanstående är naturligtvis endast ett ungefärligt öfverslag, och ofta kan summan stiga något genom transportomkostnader etc.

Som exempel på, hvad som kan uträttas till och med utan kapital, kunna de från Svd-Ryssland 1872 och 73 invandrade tysktalande Mennoniterna nämnas, hvilka till största delen utgjordes af allt annat än förmögna familjer. Nästan utan undantag lefva de nu alla i goda omständigheter och ega vackra områden. Dertill kommer at på den tiden hade dessa människor icke järnvägsförbindelsen, som nu oftast står kolonisten till buds.

En besparing i de nämnda första utgifterna, kan lätt åstadkommas, derigenom att nybyggaren strax planterar potatis, grönsaker eller andra rotfrukter. Dessa trifvas bäst i Manitoba och Northwest-Territorierna.

Plöjning på prärien.

JORDENS SKÖTSEL.

Sättet att bruka jorden i Manitoba är icke detsamma som i Europa, och därför gör nybyggaren bäst i att strax tillägna sig egendomligheterna i den manitobanska metoden.

Plöjningen, som i Manitoba kallas "uppbrytningen," göres, på grund af det alltför yppiga prärie-gräset, hvars tillväxt det gäller att hindra, af erfarna landtbrukare på följ. sätt. Jorden plöjes 2 tum djupt, fårans

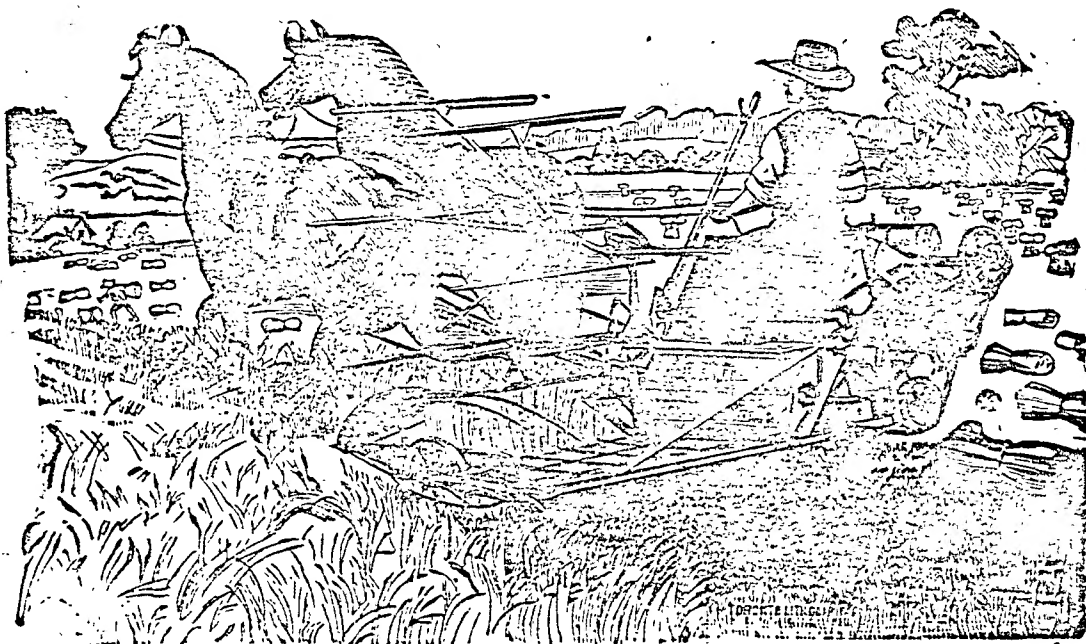
bredd 12—16 tum. Den utvandrare, som kommit på våren, tillrådes att först så hafre, då grästorfvan under inverkan af den växande säden faller sönder och multnar. Denna metod förhindrar i verksamt sätt uppkomsten af det besvärliga ogräset, hvilket är lika svårt att utrota som grästorfvan.

Många så hafren direkt på prärien och plöja eller bryta seda som ofvan beskrifvet. Den framspirande säden visar snart det resultatet. Som första utsäde har äfven lin, hvilket leda afkastning, samma resultat som hafre. Ett tredje sätt är att plöja två gånger och sålunda bringa det tredje gräslagret ung. 4 tum hvarvid man får en utmärkt sädesåk.

Jordens första uppbrytning är ett hårdt arbete, men är det gång gjordt, så går det sedan lätt, då Manitobas jord är lucker och söndersmular. Vid första plöjningen begagnar man vanliga emedan dessa bättre stå ut med det ansträngande arbetet än i senare tid har man äfven på grund af deras uthållighet använt i stället för oxar. Två af de sistnämnda bryta upp ungefär 12 per dag.

Nybyggearne hjälpa sig vanligen fram med hästar eller oxar i plöjningen. På några stora landt gårdar begagnar man äfven ångplog på de flesta dock Sulky-plogar, hvilka dragas af två hästar, och den lätthet handteras af en man.

Trots det i detta kapitel skildrade första är primitiva odlingsätt, är afkastningen för det mesta så riklig, att i ett utsädet fås igen, utan ofta blir äfven ett litet öfverskott.

Sulky Plog.

Maskiner som skära kornet samtidigt som det binder i buntar.

ODLING AF SÄD, FRUKT OCH GRÖNSAKER.

Åkerbruket är hittills den förnämsta näringsgrenen i Canada och kommer efter all sannolikhet äfven länge att bli det, i synnerhet då man betänker att ännu millioner acres ligga ouppodlade. Ett bevis härför är, att 1881 56% af hela befolkningen sysselsatte sig med åkerbruk och boskapsskötsel, och att 1891 af totalexporten af inhemska produkter bestod nästan hälften af landtprodukter, \$38,205,370 af \$88,801,066.

I Manitoba och Northwest-Territorierna äro af sädesslag att föredraga: hvete, hafre, korn och råg. Det första är hufvudprodukten och gifver, beräknadt efter medeltalet på 10 år, ca. 20 bushel per acre. Kornen äro af medelstorlek, sträet starkt och styft, ofta öfver fem fot högt, axet långt och tjockt. Manitoba-hvetet är isynnerhet eftersökt på grund af sin hårdhet. Den bästa sorten är det s. k. "Red Fife," hvilket år 1892 på den internationala mjölnar- och bagarutställningen i London fick högsta priset jemte guldmedalj.

Korn och råg, hufvudsakligen det senare, säs ej så mycket som hvete, men äro af utmärkt beskaffenhet och ge vackra resultat (35-40 bushel per acre). År 1891 voro 921, 1892 deremot 1236 acres sådda med råg i Manitoba och nästan hufvudsakligen i Kreise Rheinland (Mennoniterkolonien).

På en fråga från Canada till brittiska konsuln i Bremen angående införsel af Canadiska produkter till Tyskland, ingick följ. svar: „Blott en sak införes hittills från Canada i jemförelsevis stor qvantitet. Det är råg. Den är mycket omtyckt af våra bagare att ha till blandning med den lättare tyska och ryska rågen."

Hafre odlas näst hvete mest, och afkastar i medeltal 45-50 bushel per acre.

Efterföljande statistiska tabell visar åkerbrukets framsteg i provin- sen Manitoba:—

	Odlad mark.	Totalafkastning.		Genomsknärningsafkastning.	
		Bushel.	Kg.	Bushel.	Kg.
Hvete ... { 1890...	746,058	14,665,769	447,012,639	20·1	613
	1891... 916,664	23,191,599	706,879,937	25·3	771
Hafre ... { 1890...	235,534	9,513,433	164,316,015	41·3	713
	1891... 305,644	14,762,605	254,979,713	48·3	834
Korn ... { 1890...	66,035	2,069,415	50,450,455	32·1	783
	1891... 89,828	3,197,877	79,977,032	35·6	868
Potatis... { 1890...	10,812	2,540,820	77,438,194	235·0	7,163
	1891... 12,705	2,291,982	69,859,611	180·4	5,500

Som redan anmärktes i förra årets upplaga af denna bok, var 1891 års gröda på grund af utmärkt gynnsamt väder ovanligt god, och detta ses äfven af ofvanstående tabell. Canadas hela hvetemängd uppgick 1890 till 40,527,562 Bushel, 1891 deremot 61,592,822 Bushel. Manitoba-

hvetet från 1892 uppskattades till ca. 19,333,000 Bushel och Northwest-Territoriernas till 3.000,000 under det man väntar sig af hafre och korn i förstnämnda provins ca. 14,371,157 Bushel resp. 3,143,160 Bushel. År 1892 voro 875,990 acres besådda med hvetet, med hafre 332,974 acres, med korn 97,644 acres. Medeltalsafkastningen per acre skulle då vara: hvetet 22·07 B., Hafre 43·16 B., Korn 32·19 B. År 1893 kommer troligen odlad mark att uppgå till $\frac{1}{2}$ mer än 1892.

Frukt- och i synnerhet fruktträdsodlingen har ännu icke kommit långt i Manitoba. Planterade och dels vilda växer likväl: äpplen, plommon, meloner, svarta och röda vinbär, jordgubbar, krusbär, blåbär, lingon, björnbär och hallon.

Canadas äppelexport, hufvudsakligen från de östra provinserna uppgick 1891 till \$1,389,714. Canada-äpplena betinga på grund af sin bättre kvalitet oftast högre pris än de amerikanska.

Manitobas jord frambringar samma sorter rot- och grönsaker som annars växer inom den tempererade zonen. Potatisen ger rik afkastning och är ofta ovanligt stor och utmärkt god. Detsamma gäller morötter, rödbetor, vitbetor, palsternackor, sparris, blomkål, ärtor och bönor såväl som andra grönsaker och rotfrukter. Med de senare voro 1892 17,498 acres sådda mot 9,301 år 1891.

BOSKAPSSKÖTSELN I MANITOBA OCH NORTHWEST-TERRITORIerna.

Manitobas vidsträckta betesmarker med dess närande gräs egna sig företrädesvis till boskapsskötsel, hvilket om den idkas tillsammans med åkerbruk, är ett lönande företag. Ja många manitobanska landbrukare påstå, att det är mera lönande att idka bägge delarna på samma gång, än hvar för sig. Under de sista åren har boskapsskötseln mer och mer upphimslats, dock idkas den ej så mycket som i Territorierna, af några få i stor skala, men af farmare i liten måttstäck. Oftast hafva flera af dem sin boskap tillsammans och låta den springa omkring på prärien under tillsyn. I några skogbevuxna delar af provinsen, har man hornboskapen ofta äfven hästarna ute hela vintern. Vanligen komma likväl de sista från midten eller slutet af November till midten eller slutet af Mars i stall.

I Northwest-Territorierna och i synnerhet i Alberta-distriktet idkas boskapsskötsel mer i stor skala på s. k. "Ranches," hvilka ofta äro tusentals acres stora. Det finnes 2 med 60,000 3 med 200,000, 249,000 och 250,000 acres betesmarker. Ranchernas antal uppgick 1889 till 115 och steg 1891 upp till 129. Vintern är i de flesta Territorierna så mild att hjordarna kunna lemnas ute.

Hvad nu skötseln angår, så har man städse bemödat sig, att genom införsel af bästa racekreatur från England (Shorthorns, tjur af Hereford och Angusrace, Jerseys), Tyskland (holsteinare) och Frankrike förbättra inhemska racen. Antalet af den till detta ändamål till Canada införda boskapen var från 1884-1891: 4,133 nötkreatur, 7,009 får och 317 svin.

Att dessa bemödanden icke hafva varit förgäfvne, framgår af efterföljande statistiska uppgifter, hvilka visa icke blott en betydande ökning i racerna, utan äfven delvis en stigning i priset.

Hornboskap. Manitobas uppsättning af hornboskap år 1886 uppgick till 144,685, en tillväxt af 84,563 sen 1881. Senare uppgifter för Manitoba än 1889, under hvilket år hornboskapen uppgick till 148,209, äro tyvärr ej till hands. Northwest-Territorierna tillsammans visa 1891 373,002 stycken nötkreatur, eller 220,401 mer än 1885. Detta fördelas på de tre följande distikten: Alberta 198,788, Assiniboia 147,265 och Saskatchewan 26,949. Totalsumman är 231,222 stycken kreatur under 1891 mot 144,086 under 1885.

Får. Priset på ett godt får är \$7—8, ullén uppgår vanligen till 6—7 pd. tvättad. Angående fårafvelns afkastning säger en landtbrukare i "*Nor'-West-Farmer*" (utkonimer i Winnipeg), att han under många år underhållit en fårahjord af ca. 500 st., som inbragt honom en årlig vinst af ung. 50%. Antalet får på Manitoba var 1886 16,053, 9,982 mer än 1881. Territorierna egde 1886 45,572 får, deremot 1891 redan 64,920.

Hästar. Hästafvel idkas f. n. mera i Territorierna än i Manitoba, likväl har äfven den senare sedan någon tid gjort betydliga framsteg häri. Manitoba egde 1891 2,262 beskällare, 1892 31,441 fölston, en ökning af 2,690 stor mot 1891. Hela antalet hästar af alla slag uppgick i Manitoba 1886 till 38,003, utgörande en ökning af 21,067 mot 1881. Territorierna egde 1885 36,414 st., hvilket tal 1891 uppgick till 60,639.

Utförsel. Exporten af lefvande djur har med några få undantag ett eller annat år, orsakadt af låga priser eller mindre efterfrågan ständigt tilltagit, som synes af följ. tabell.

	Hornboskap.		Får.		Hästar.	
	Antal.	Wärde.	Antal.	Wärde.	Antal.	Wärde.
1877.....	22,656	\$ 715,750	209,899	\$ 583,020	8,306	\$ 779,222
1884.....	89,263	5,681,082	304,403	1,544,605	11,595	1,617,829
1891.....	117,761	8,772,499	299,347	1,146,465	11,638	1,417,244

Svin. I svinafvel står Manitoba öfver Territorierna. Det förstnämnda egde 1886 101,490 svin, hvilket jemfördt med 1881 visar en ökning af 84,208; det sistnämnda deremot hade 1891 först 16,221 st. Denna afvel är mycket inbringande. En fet 6 veckor gammal gris fås för \$2 och kan, 6 månader gammal, om den är väl född och rent hållen, säljas till ca. \$11. Föda, slagtning och torgförsel uppgår till ca. \$4, en vinst således af \$5. Winnipeg drifver redan stor handel med svinkött, skinkor och späck, hufvudsakligen med Territorierna och Brittish Columbia. Staden har ett efter nyaste mönster inrättadt stort svinslagteri, likt det i Chikago och Kansas City i Fören. Staterna.

SMÖR- OCH OSTFABRIKATION.

För några år sen hade man ej vinnlagt sig något vidare om smörfabrikation, åtminstone ej något betydligare antal landtbrukare. För att afhjelpa denna försummelse utnämnde regeringen en i beredningen af de

båda ofvannämnda artiklarna fullständigt kunnig person (Prof. Robertson) att hålla föreläsningar deröfver i de intresserade distrikterna. I sin för kort tid sedan offentliggjorda berättelse meddelar han, att han 1891 hållit inalles 291 föredrag, som voro besökta af ca. 30,000 åhörare, vidare att han hade inspecieradt 194 smör- och ostfaktorier och i 75 af dem föreslagit väsentliga förbättringar, hvilka äfven i de flesta fall införts. Resultatet af dessa bemödanden visar sig i den fördubblade exporten. År 1889 uppgick denna till 1,780,765 pd. till ett värde af \$331,258 och steg 1891 upp till 3,800,000 till \$602,175s värde. Ett vidare bevis för, att intresset vaknat för smörberedning är, att mjölkornas antal ökats. I Manitoba ökades de från att 1891 vara 75,968 till 79,856 år 1892, i Northwest-Territorierna från 11,030 år 1885 till 36,819 år 1891, i Ontario från 201,090 år 1889 till 304,584 år 1890.

Beredningen och utförseln af ost är i jemn stigning, och den canadiska osten t. ex. är på grund af sin bättre kvalitet mera eftersökt och tingar ett högre pris än den amerikanska. Canadas ostexport 1891 öfversteg de Fören. Staternas med \$2,000,000. Ökningen i exporten synes tydeligt af följande tal:

1859 importerade	Canada	857,951	pd.	ost,
exporterade	likväl redan	1876 ...	35,024,090	„ „
		1883 ...	58,041,387	„ „
		1890 ...	94,260,187	„ „
		1891 ...	106,202,140	„ „
till ett värde under de båda sista åren af \$9,372,212 resp. \$9,508,800.				

Ägg. Exporten af denna artikel var som följer:

1874	4,407,534	dussin till	\$587,599
1879	5,440,833	„ „	\$574,093
1885	11,542,708	„ „	\$1,830,630
1891	8,022,935	„ „	\$1,160,359

I de båda sista uppgifterna är det en skilnad af öfver 3 millioner dussin för Canadas räkning. Det beror på den höga tullen, som Fören. Staterna i McKinley tariffen lade på ägg. Canada för nu dessa på den engelska marknaden, och exporten dit uppgick 1891 till mer än det fördubbla af år 1890.

TRADSLAG OCH MINERALER.

Ordet "prairie" uttrycker redan, att Manitobas och Territoriernas vidsträckta fält icke kunna vara mycket skogbevuxna. Likväl gifves det äfven här undantag, då stränderna af de tatrika floderna och sjöarna mestadels äro temligen skogbevuxna. För att anföra ett exempel, Lake Winnipeg, hvars angränsande områden 1891 sände till Winnipeg ca. 7,000,000 fot byggnadsvirke jemte en enorm quantitet bränsle. Vidare voro 1890 19 sågkvarnar i gång i Manitoba. Dessutom söker man afhjelpa trädbristen genom planteringar och vidsträckta försök äro anställda härmed. De mest förekommande trädslag äro: ek, gran, poppel, ask, alm, lärkträd och Canadisk tall.

Nybyggare, hvilkas hemman sakna skog, erhålla, mot $\frac{1}{4}$ dollar i skrifpengar till regeringens skogsagent, tillåtelse att fälla följande träd: 30 famnar torr ved, 1,800 fot byggnadsvirke, 2,000 poppelstörar och 400 taksparrar. Om det fins regeringsskogar i närheten, så kan kolonisten köpa en skogsbit på 20 acres till ett pris af \$5 kontant per acre.

Bristen på bränsle afhjelpes i Manitoba och Territorierna genom i de senare upptäckta stenkolsfälten. Det fins betydliga lager vid Lethbridge ("Galtgrube" med järnvägsförbindelse med Can. Pac. banan och söderut med de Fören. Staterna), Banff (anthracitkol) och Canmore i vester, vidare vid Edmonton i Norra Alberta, vid Prince Albert i Saskatchewan och i det s. k. Souris-distriktet i sydöstra kanten af Assiniboia, gränsande till Manitoba. Lagren vid de tre förstnämnda orterna äro mycket rikliga och lemna mellan 4,500,000—9,000,000 tunnor kol per eng. □ mil. Dessutom är kvaliteten utmärkt, så att snart komma de att uttränga de pensylvanska (i Fören. St.) kolen. Redan nu använder Can. Pac. banan på sin linie från Brandon till Vancouver mest Canadiska kol.

Äfven för Manitoba är stenkolsfrågan löst på ett tillfredsställande sätt genom upptäckten af Souris-distriktet. Till Winnipeg kunna nu dessa kol säljas till \$4 per ton, under det man förr betalade för kol från Lethbridge och Fören. St. \$7—12 per ton.

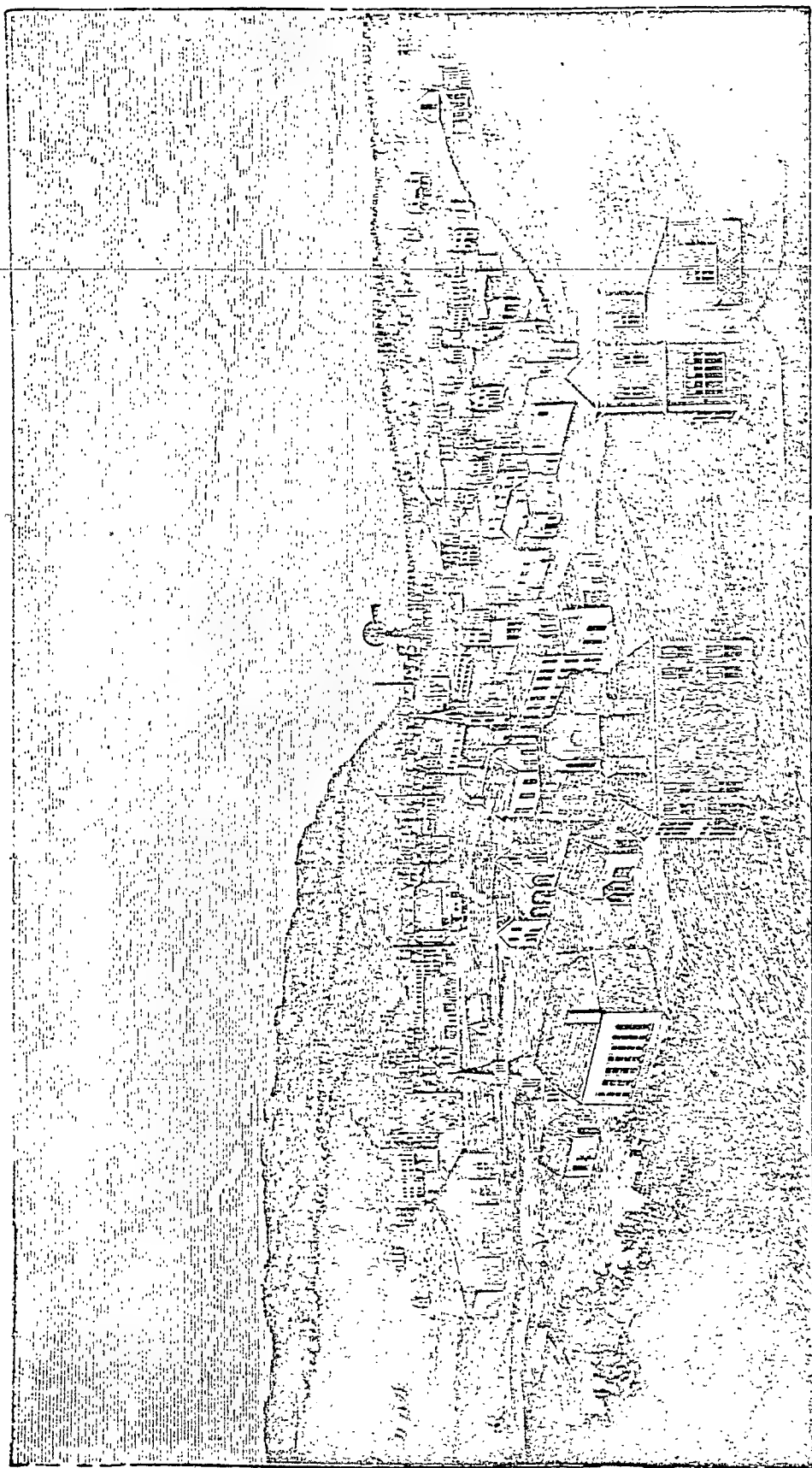
Canadas kolproduktion uppgick :—

1889.....	2,719,478 tons (à 2,000 pd.)	till ett värde af \$5,584,182
1890.....	3,117,661 " " "	\$6,496,110
1891.....	3,400,478 " (ofullständigt) " " "	\$7,792,175

Värda omnämmande äro vidare de rika koppar- och nickelgrufvorna, kanske de förnämsta i världen, vid Sudbury i Ontario, hvarest öfver 4,000 arbetare äro sysselsatta i grufvor och med skogsfällning. Dessa grufvor besågos 1890 af ett antal medlemmar af „Brittiska jern- och stålsällskapet," och alla voro de högst förvånade öfver den utomordentliga mineralrikedom, som de påträffade. Canadas kopparproduktion 1890 var 6,013,671 pund värda \$902,000 och steg 1891 upp till 9,529,076 pund värde \$1,238,710; nickelmängden uppgick 1890 till 1,435,742 pund värde \$933,232 och 1891 till 4,626,627 pund värde \$2,775,976.

Af mineraler, som kunna användas vid landtbruket, som gödning, har man i Ottawa-dalen funnit fosforaktig kalk i stor mängd. År 1890 exporterades af totalprodukten (31,753 tunnor) 28,457.

Såväl salt- som petroleumskällorna äro för länge sedan uttömda i Ontario, men i Nordwest-Territorierna upptäcktes 1891 nya sådana. Petroleumsafkastningen uppgick 1890 till 765,029 fat till ett värde af \$902,734 och 1891 till 755,298 fat värda \$1,004,546.

MINNEDÖSAS utseende 1886 ; handelsplats för Ny-Ungern (heligen vid Manitoba-Nordwestbanan Portage la Prairie—Prince Albert), blott tre timmars väg derifrån, och alldeles i närheten af Langenburg, Hohenlohe och Bismarck.

JAGT OCH FISKE.

Jagt och fiske äro mycket gifvande. Den första är i nästan alla delar af Canada fri, und. på Long Point, vid Eriesjön, och på St. Clair Flats.

Hjorten, uttern, räffen, mården, zobeln, haren, tvättbjörnen förekomma nästan öfverallt. Äfven är vilda foglar som: skogssnåppor, dufvor, rapphöns, vaktlar, bräckfoglar, prärie-höns, gäss, änder etc. mycket talrika.

Canadas saltvattens-fiskerier vid kusten af Nova Scotia, New Brunswick, Prince Edward Island och British Columbia tillhöra de bästa och mest gifvande i världen. Äfven flod- och insjöfisket öfverträffas ej af något

land hvad fiskerikedomen angår. Värdet af totalfångsten 1891 uppgick till 19,000,000 mot 18,000,000 1890. Under dessa år exporterades för mer än hälften. Antalet af dem, som sysselsatte sig med fiske i stor skala, steg från 63,560 1890 upp till 55,575 1891.

De mest förekommande fisk-sorterna äro: kabeljo, sill, lax, hummer, makrill, foreller, löjor etc.

För fiskeriets höjande har regeringen så småningom

upprättat 14 fiskallingsanstalter, fördelade på diverse provinser, och de äro allmänt erkända att vara till stor nytta.

JERNVÄGAR OCH HANDELSPLATSER.

Canadas hufvudåder för samfärdseln är Can. Pac. järnvägen, hvilken genomlöper hela landet från öster till vester, d.v.s. från Quebec vid Atlantiska ocean till Vancouver vid Pacific eller Stora ocean. Bygg-

ningen af denna linie var redan 1881 påbörjad af regeringen, men sked så långsamt fram, att afslutandet samma år öfvertogs af Can. Pac. järnvägssällskapet med vilkor att vara färdigt på 10 år. Sällskapet dref byggningen med sådan ifver, att redan vid slutet af 1885 hela denna stora sträcka af 3,050 eng. mil* var färdig. Den är af alla de linier, som skära Amerikas kontinent, den kortaste. Den är t. ex. 600 eng. mil kortare än den, som går från New-York till San Fransisko.

De tre hufvudbanorna i Canada äro: Can. Pac. linien, Grand Trunk och Interkolonialbanan, den sista uteslutande på Prince Edward's ö. Dessutom gifves det några mindre jernvägsnät. De båda förstnämnda byggdes af privat bolag och drifvas äfven af dessa, under det att Interkolonialbanan är statens.

Sammanlagda milantalet af de Canad. banorna uppgick till

1881—7,260 mil, på hvilka 6,943,671 passagerare befodrades.

1886—10,697 „ „ „ 10,698,638 „ „

1891—14,634 „ „ „ 13,222,568 „ „

1890 voro 1,771 lokomotiv i bruk

1891 „ 1,850 „ „

1890 voro 1,493 passagerarvagnar (incl. sofvagn) i bruk

1891 „ 1,615 „ „ „ „

En färdigbygd bana på en eng. mil kostar i Canada \$55,809, en lägre summa än t. ex. i England, Tyskland, Frankrike o. s. v.

Genom byggandet af denna bana öppnades först på allvar vägen till kolonisering af de fruktbara områdena i Manitoba och Territorierna. Dessutom komma de enskilda provinserna i närmare beröring med hvarandra och med hafskusten.

Snart bemödade sig äfven sällskapet att genom bibanor öppna nya koloniseringsområden, i synnerhet i Manitoba, Nordwest-Territorierna och British Columbia. Dessutom bragte de dessa provinser i förbindelse med stora handelsplatser i Foren. St., såsom Chicago, San Francisco och indirekt med New-York, Baltimore, Philadelphia, Boston, Portland, etc. De sammanlagda bibanorna uppgingo 1891 till ca. 3,000 mil. Hela nätet till nästan 6,000 mil.

Dessutom uppbygde Can. Pac. järnvägskompaniet flere stora sädesmagasin med elevatorer samt äfven qvarnar i närheten af sin bana. Sålunda eger sällskapet från Port William till Vancouver 250 af de förstnämnda och 19 af de senare.

Vidare öppnade sällskapet, för att främja handeln på China och Japan en ångbåtslinie dit. Man hoppas att med tiden kunna draga största delen af handeln med dessa länder öfver på denna bana, då den förkortar afståndet mellan dessa länder och t. ex. Liverpool med ung. 1,000 mil.

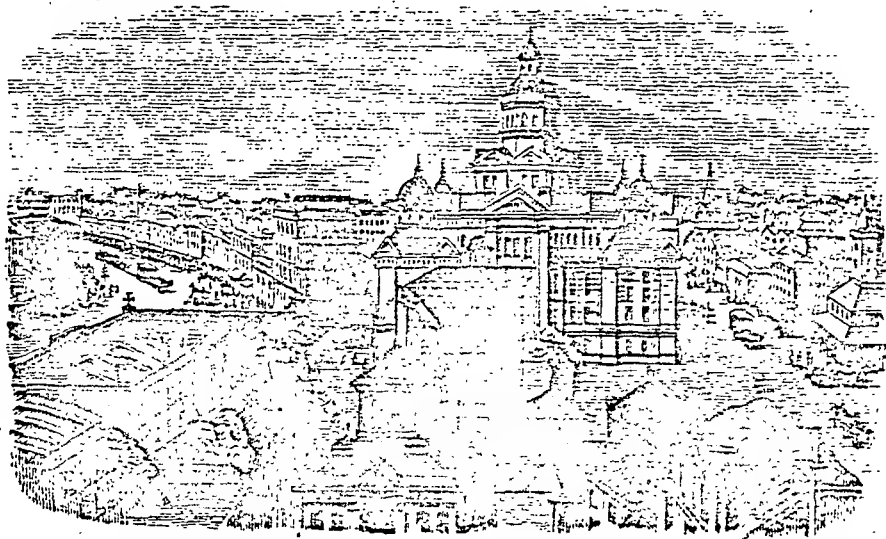
Som ofvan nämndt började man strax efter att hafva öfvertygat sig om Manitobas och Territoriernas värde, anlägga bibanor, öfver hvilka här nedan följer en förteckning.

*Af intresse kan vara att höra, att denna sträcka 1891 tillryggälades på 8 dagar och 17 timmar.

Winnipeg till Emerson	66 mil.
(i dess närhet bo Mennoniterna)	
Pembina Mountain och Deloraine	202 „
Sydvestlinien (Winnipeg—Nesbitt)	138 „
Souris Branch System (Brandon—Estevan)	125 „
(till kolfältet med samma namn)	
Brandon och Morris Branch	265 „
Wood Mountain och Qu'appelle, ofärdig	17 „
Stonewall Section	20 „
West-Selkirk	23 „
Manitoba och Northwest (Winnipeg—Yorkton) med två bilinier	306 „
Stora Northwest Centralbanan	50 „
Winnipeg och Hudson Bay	40 „
Qu'appelle, Long Lake (förbi Ny Elsass) och Saskatchewan (ab Regina)	250 „
Nordwest Coal och Navigation banan (Calgary—Lethbridge till de här belägna kolgrufvorna)	109 „
MacLeod, öfver Calgary till Edmonton (här ligger Beaver Hill kolonien)	242 „
Columbia och Kootenaibanen (Brit. Col.)	28 „
Chuswap och Okanaganbanan (Brit. Col.)	51 „

En kort linie från Montreal till St. John.

Af dessa bibanor, bland hvilka finnas 4 transcontinentala, löpa 12 tillsammans i Winnipeg, Manitobas hufvud- och residensstad, dessutom är ännu en bana under byggnad och för två till äro planer utarbetade.

Rådhuset i Winnipeg.

Då man betraktar Winnipeg, kan man ej nog förvåna sig öfver den hastighet, hvarmed denna stad utvecklat sig. Från att vara en (år 1870 anlagd) af Hudson Bay kompaniets handelsstationer, hade det

redan 10 år senare växt upp till en liten stad af 6,500 innerånare, hvilket antal 1892 stigit till 30,000. År 1880 egde det inalles 65 handelshus, men nu redan 400 med en resp. omsättning af 1880 \$2,000,000 och 1892 \$40,000,000 (vidare statistiska uppgifter se sida 21).

Stadens läge är för handelns utveckling ytterst gynnsamt. Belägen i medelpunkten af Manitobas sädesfält, bildar den ingångsporten till de på spannmål, boskap och mineralier så rika Northwest-Territorierna, med hvilka den redan är förbunden genom ett vidsträckt jernvägsnät. Redan nu är den upplagsplats för mångfaldiga produkter från de nämnda områdena, men äfven med fabriker är den ganska väl utrustad. År 1891 egde den 165 dylika, utgörande en ökning af 125% mot 1881. Antalet af der anställda personer var 4,000, maskinernas värde, verktyg etc. var \$2,000,000.

Hvad dess yttre utseende angår, så ser man breda, vackra gator, storartade butiker och handelshus, vackra privatboningar och stilfulla regerings- och jernvägsbyggnader. Både gas och elektriskt ljus upplyser gator och hus; häst- och elektriska spårvagnar sammanbinda de olika stadsdelarna och förstäderna med hvarandra, korteligen, man finner der alla en modern stads bekvämligheter. Sedan 1891 eger Winnipeg äfven en tysk protestantisk kyrka. Själasörjare äro pastorerna L. Streich och F. A. Petreit.

En annan stad af ny dato är Brandon, efter Winnipeg den andre i storleken i Manitoba. Den grundades 1881 och har redan 5,400 inv. Dess läge vid Assiniboiafloden är mycket vackert och gynnsamt på grund af spannmålshandeln i norr till Minnedosa och i söder till Turtle Mountains (Sköldpadd-bergen). Platsen har redan 9 spannmålsmagasin med elevatorer och hade 1891 266 handelshus mot 149 år 1886.

Några andra städer med snabb tillväxt äro Portage la Prairie, som 1881 ännu ej var grundlagd, men nu eger ca. 4,000 inv., och Emerson i Manitoba; Regina, hufvudstad i Territorierna och Moose Jaw, båda i Assiniboia, vidare Calgary, Edmonton i Alberta och Prince Albert i Saskatchewan.

Nordvest Territoriet har blifvit indeladt i fyra distrikt, som kallas Assiniboia, Saskatchewan, Alberta och Athabasca.

Assiniboia (se kartan). Detta distrikt innefattar en yta af omkring 95,000 kvadrat mil. Längdmåttet är engelska mil som motsvarar 1,680 meter. Qu'Appelle dalen är i Assiniboia distriktet, sträckande sig från Röda Floden till Rocky Mountains. Denna dal är en mycket omtyckt del af Nord-Western och nybyggena der äro framåtgående med en förvånande hastighet. Många städer och byar hafva med förvånande hastighet uppsprungit inom de sista få åren på linien af Canadiska Pacific jernvägen i Assiniboia. Ibland dessa må nämnas Broadview, Indian Head, Qu'Appelle, Regina (hufvudstaden), Moose Jaw, Swift Current och Medicine Hat.

Saskatchewan Distriktet. Detta distrikt innehåller omkring 114,000 kvadrat mil; men i följd af den Canadiska Pacific jernvägsliniens gående mot söder, genom Assiniboia och Alberta distrikten, har i följd deraf icke blifvit bosatt så skyndsamt som dessa. Emellertid innehåller

det blomstrande nybyggen vid Prince Albert, Battleford och andra. Det är ett distrikt af oändliga landrikedomar, de två grenarne af den stora floden Saskatchewan passera genom en stor del af dess land. Det har flera planlagda jernvägslinier till Prince Albert och andra nybyggen, af hvilken en är antagen att blifva i verksamhet nästa år (se kartan).

Alberta Distriktet. Detta distrikt omfattar en yta af omkring 100,000 kvadratmil, begränsadt i söder af international gränsen, i öster genom Assiniboia distriktet, i vester genom provinsen British Columbia, vid foten af Rocky Mountains och i norr genom den 18de correction-linien, som är nära 55te breddgraden.

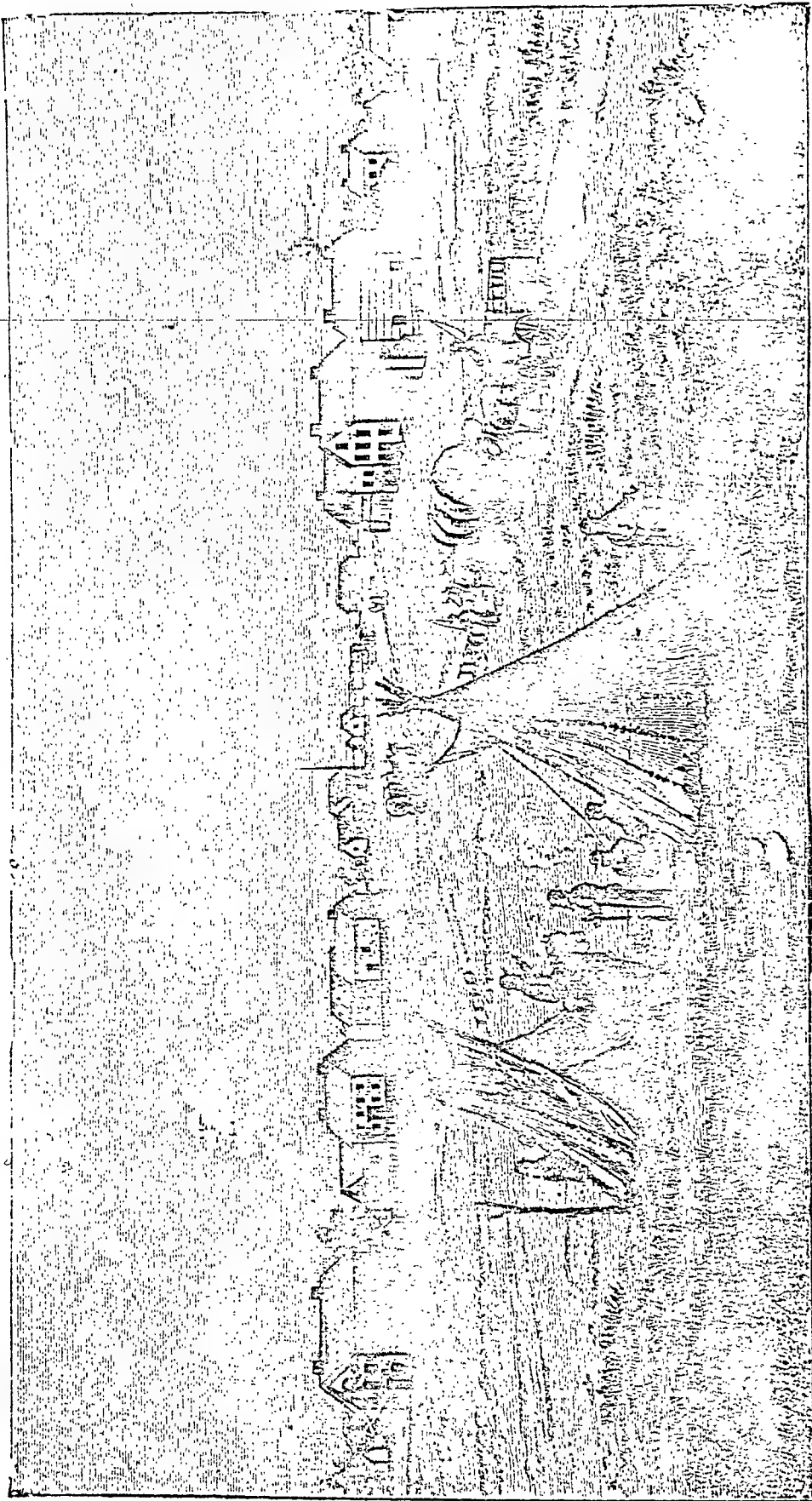
Alberta är under vintern på grund af de varma Chinook vindarna det varmaste af Nordwest-Territoriernas distrikt, och denna fördelaktiga omständighet gör det möjligt att ha boskapen ute om vintern. Afvelsgårdarne hade 1891 135,658 st. kreatur, 31,970 hästar och 16,057 får. På hvarje individ kommo 1885 6.16 st. kreatur, 1891 deremot 7.86.

Calgary (3,000) är hufvudstaden i Alberta. Den är vackert belägen vid sammanflödet af Bow och Elbow floderna och gör redan stora affärer. Der finnes en skön utsigt af Rocky Mountains. Andra städer äro Lethbridge (förenad genom jernväg med Canadiska Pacific linien), här äro kolgrufvorna arbetade; Fort McLeod, en ranching Center; och Banff. i den nyligen bildade National Parken, nära hvilken ett slags hårda kol äro uppbrutna och hvar man uppfann de beryktade svafvelkällorna.

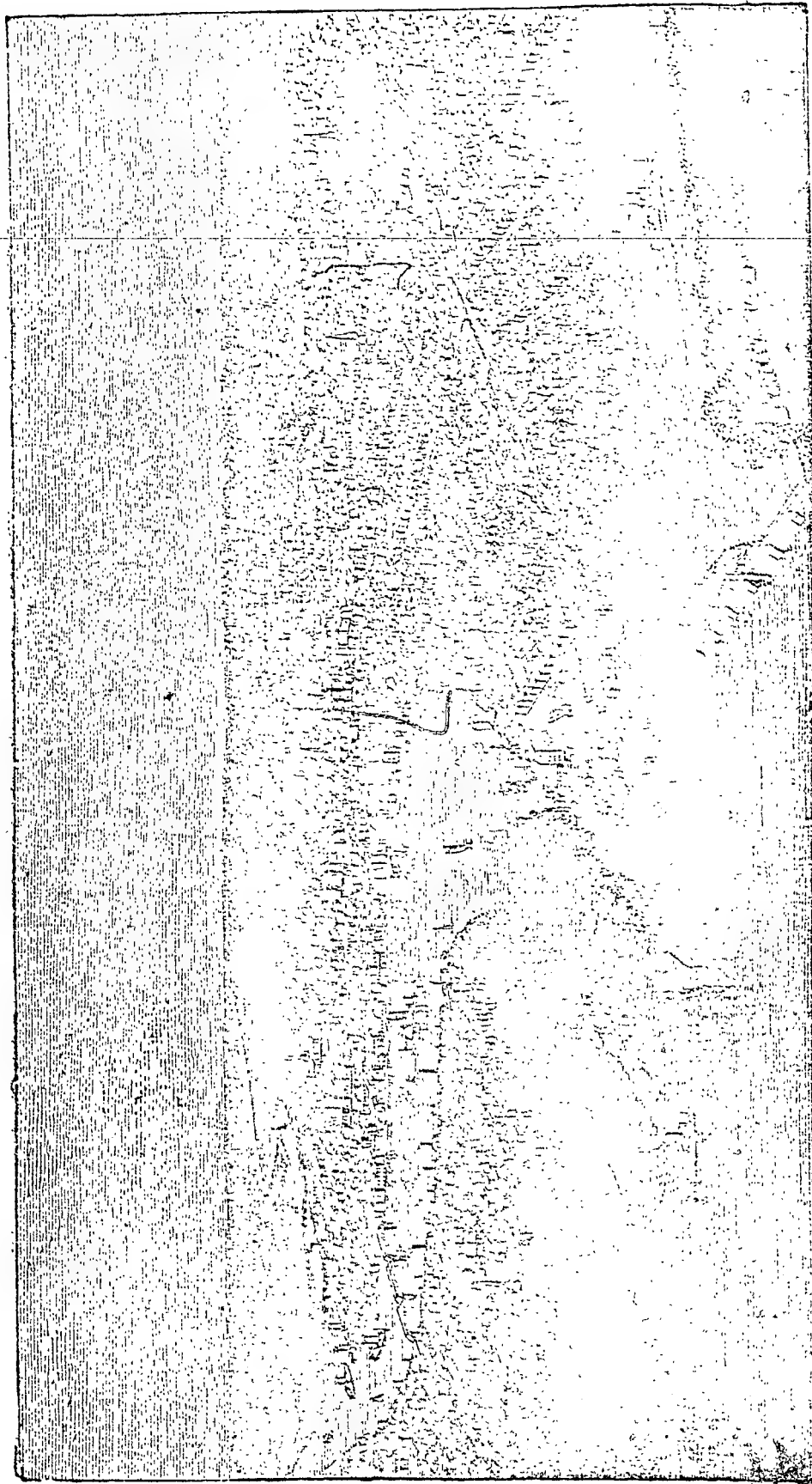
Athabasca Distriktet. Detta distrikt innehåller en yta af omkring 122,000 kvadratmil, begränsadt i söder genom Alberta distriktet; i öster genom linien emellan 10de och 11te ranges af Dominion Lands townships, i nordlig riktning genom floden och Athabasca Sjön och Slaf Floden till genomskärningen af denna med norrgränsen af detta distrikt, som skall blifva den 32dra correctionlinien af Dominion Lands townships System, och är mycket nära 60de breddgraden; och vesterut till provinsen British Columbia.

Skörd på prärien.

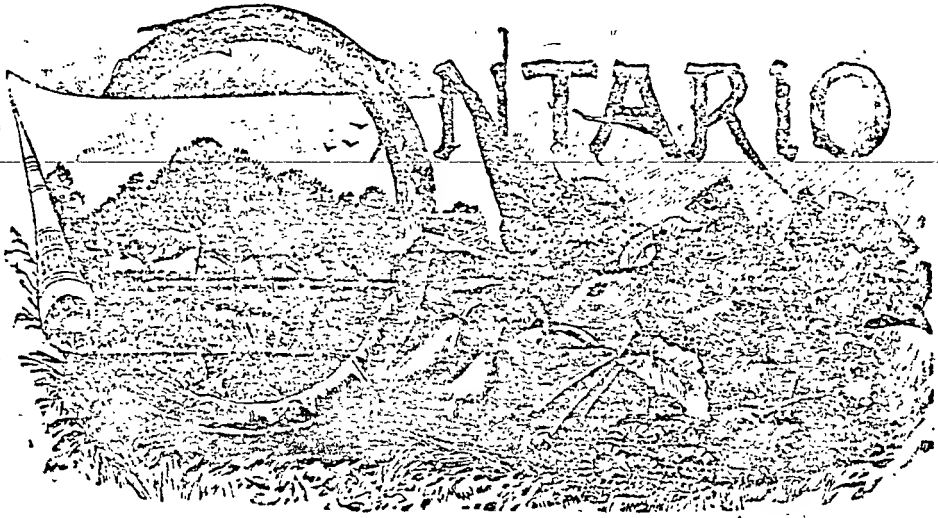
WINNIPEG (MANITOBA) år 1871.

WINNIPEG (MANITOBA) år 1886.

Hufvudstaden i Manitoba och dessutom handels- och stapelplatsen i Canadiska Nordvästern.

Bevölkerung 1870: 225; 1880: 6.500; 1892: 30.000. Eigendomsvermögen 1870: \$200.000; 1880: \$1.500.000; 1892: \$21.000.000.
Skolbarn 1870: 1; 1880: 5; 1890: 19. Kyrkor 1880: 8; 1892: 26. Tidningar 1880: 4; 1892: 16. Banker 1880: 4; 1892: 12. Bankkapital 1880: \$10.000.000; 1892: \$10.000.000. Öboddas hus 1887: 250; 1888: 200; 1889: 102; 1890: 75; 1891: 29; 1892 inga.

Ontario gränsar i vester till Manitoba, i öster till Quebec, och i söder till Fören. St., d.v.s. till de stora i klimatiskt afseende mycket gynnsamt inverkan, canadiska sjöarna. Det är 222,000 eng. □ mil stort och hade enl. folkräkningen 1891 2,114,475 innevånare. Hufvudstaden är Toronto med en folkmängd 1891 af 181,220 personer. Klimatet liknar de öfriga provinsernas.

Åkerbruket är hufvudnäringen i Ontario. Af omkring \$37,000,000 acres uppmätt land äro 22,000,000 redan bortgifna, hvaraf 1890 7,912,297 acres voro odlade. Jorden är mycket fruktbar och alstrar alla sorters sädesslag, grönsaker och frukt. Afkastningen af hvete, korn och hafre var, efter medeltal på 10-år, 20, 26 och 35 bushel per acre. Äfven fruktodlingen drifves här mycket allmänt. Äppelträdgårdar t. ex. finnas en massa af. En annan betydande näringsgren är mjölkhandtering. År 1890 funnos i provinsen 517 ost- och 37 smörfabriker, af hvilka de förstnämnda producerade för \$7,189,957 ost. Mineraler förekomma, likaledes i stora quantiteter, som redan är anmärkt på sida 13 under "Trädslag och mineraler."

Fria hemman bortskänkas i öster mellan Ottawaflo den och Georgian Bay. Hvarje familjefader kan der erhålla gratis 200 acres skogsmark och hvarje man öfver 18 år 100 acres mot uppfyllande af följande betingelser: 15 af 100 acres måste inom 5 år vara odlade, och ett boningshus minst 15 fot bredt och 20 fot långt vara uppfördt; vidare måste kolonisten åtminstone 6 månader af året bo på sitt område. Skriftliga bevis på eganderätten utdelas efter 5 års förlopp. Obruten mark kan, äfven köpas till ett pris af $\frac{1}{2}$ —18 Doll. (1 kr. 78 öre—64 kr.) per acre. Uppbrutet land och delvis upprättade landt gårdar med byggnader till 20—50 doll. (75 kr. 65 öre—186 kr. 90 öre) per acre. Köpesumman kan oftast betalas i fleråriga terminer med räntefrillägg.

OTTAWA-DALEN.

Ottawa-dalen genomflytes af Ottawa-floden, som utfaller i St. Lorenzströmmen, och bildar gränsen mellan Ontario och Quebec. Det är ett mycket fruktbart land och vid flodens öfre lopp ytterst skogrikt. Vid flodens nedre lopp ligger hufvudstaden i Canada, Ottawa i Ontario (77,157 inv.). Det är medelpunkten för den Canadiska trähandeln och trävaruindustrien och i synnerhet för den omkring Ottawafloden. Talrika af vattenkraft drifna sågkvarnar ligger uppför floden, hvilka sända sina färdiga produkter till Ottawa. Likaledes sändas grofhuggna plankor på stora timmerflottor till staden. Produktionen af byggnadsvirke i Ottawa-distriktet var 1892 728,000,000 fot, från Ontario och Quebec sammanlagdt år 1890 mycket öfver 1,000,000,000 fot.

Ottawafloden med sina tillflöden är mycket fiskrik, och mest förekomma här foreller och ålar. De förstnämnda finna god afsättning på de sydliga handelsplatserna till höga priser. År 1891 fångades 301,875 pund till ett pris af \$30,187.50. Af ål uppgick fångsten till 398,330 pund till ett pris af \$23,900. Värdet af all fångst i Ottawa-distriktet uppgick till ett värde af \$150,230=540,828 kr.

Mineralrikedomen i denna trakt är anseelig; jern, bly, koppar, nickel, silfver, marmor, fosforaktig kalk utgöra de hufvudsakliga produkterna.

Praktiska, unga, ogifta jordbruksarbetare erhålla lätt platser på våranne i Ottawa och trakten deromkring med goda löner, och tjänsta flickor finna alltid med lätthet lönande sysselsättning. Handtverkare, bodbetjenter, bokhållare o. s. v. böra ej tänka på Ottawa.

Quebec.

Provinsen
Quebec med
hufvudstad af
samma namn
(70,090 inv.)
har ett yttne-
håll af 228,900 eng.
mil och hade 1891
en folkmängd af

1,788,535 personer. Der ligger den
största och hvad handel (isynnerhet
sjöhandel) angår den betydligaste staden
i Canada. Det är Montreal (216,550
inv.), belägen vid Ottawas och St.

Lorenzflodens sammanflöde. Den eger 11 regelmässiga
ångbåtsförbindelser med Europa, hvilka arlöpa 9 eng.
hamnar, 1 Hamburg och 1 Antwerpen.

Quebecs jord är till största delen ovanligt fruktbar. Säd, gräs,
rotsaker, frukt (äpplen och plommon utföras) och andra den tempererade
zonens frukter växa här i öfverflöd och äro af bästa kvalitet. I södra
delen af provinsen är Majs en hufvudprodukt. Boskopsskötsel drifves
här mycket, hvartill i synnerhet egna sig de utomordentliga betesmarkerna
i Ost-Quebec och norr om Ottawafloeden. Smör och ost fabriceras till
bästa kvalitet. År 1891 funnos öfver 670 ostfabriker i provinsen.
Med mineraler är Quebec likaledes temligen godt försedd. Kopparmalm
förekommer i de östra delarna, jernmalm nästan i hela provinsen. Af
det senare utfördes 1891 21,305 tons; af det första utfördes 1891 för
\$398,500.

Vintern i Quebec är kall, sommaren så varm som i Frankrike. Ang.
den förstnämndas stränghet existera de mest öfverdrifna rykten. Efter-
följande uppgifter vederlägga dessa på bästa vis.

Sommarmedeltemperaturen för Montreal och Quebec är 15° R. resp.
14° R., vinter-dito—6½° R. resp. 7° R.

Redan anlagda landtgårdar i östra delarna af provinsen äro till salu
till ett pris af \$20—30 per acre, boningshus, stall och inhägnad inberäk-
nade. Vidare äro 6,000,000 acres regeringsland utmätt, som kan fås för
20—60 cent. per acre. Femtedelen af köpesumman måste betalas
kontant, resten i fyra lika stora årliga portioner med 6 % ränta.
Köparen är förpliktigad att 6 månader efter köpets afslutande ta sitt om-
råde i besittning och bo två år der. Inom 10 år måste han rödja 10 acres
af 100 och uppföra ett boningshus af minst 16 fots bredd och 20 fots
längd. Skrifliga beviset på eganderätten lemnas afgiftsfritt.

SJÖPROVINSERNA VID ATLANTISKA KUSTEN:

NEW BRUNSWICK (Nya Braunschweig).

Hemman af 100 acres (90 tunnland) lemnas mot en betalning af \$20 eller genom ett \$10 värdt årligt arbete under en tidsrymd af tre år. Inom två år måste ett boningshus vara uppfördt, och efter tre år måste 10 acres land vara odlade, och egaren måste bo på sin egendom. Fisket är näst åkerbruk och trävaruhandel en af hufvudnäringarna och afkastar årligen $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ millioner dollars. Här finnes ännu stora urskogar och ännu är icke $\frac{1}{10}$ af brukbart land röjdt och odladt.

NYA DANMARK.

Ett mycket blomstrande och år efter år tillväxande skandinaviskt nybygge finnes i denna provins, kalladt New Denmark eller Nya Danmark.

Det kan nås, på några få engelska mil när, med ångbåtar på St. John's-floden, hvilka underhålla routen 8 til 9 månader om året.

Också pr. jernväg från St. John dagligen innom några miles afstånd.

I närheten af kolonien finnes en god marknad för afsättning af produkterna.

En annan väg skall snart blifva öppnad från Quebec direkt genom fullbordandet af New Brunswick- och Canada-jernvägen.

NOVA SCOTIA (Nya Skottland).

Af omkring 7,000,000 acres ännu icke afyttradt land äro omkring $1\frac{1}{2}$ million, som oftast ligga tillsammans i complexar af 5,000—10,000 acres, lämpliga till åkerbruk och säljas till ett pris af \$14 per 100 acres. Detta pris gäller äfven för mindre än 100 acres, under det att man måste betala 44 cents till för hvarje acre deröfver. Jorden ger goda skördar af säd och rotfrukter. Äfven odlas stora quantiteter af de utmärktaste äpplen till export, hvilka, på grund af sin bättre kvalitet, betinga 1, 2 ända till 4 och 5 shillings mer per tunna på den eng. marknaden, än de amerikanska från de Fören. St. Vidare förtjena att framhållas betydande skogssträckor och kollager i denna provins.

Inkomster af fiskfångst är likaledes temligen stor. Omnämnansvärde äro i syanernet: stockfisk, makrill, kolja, sill och hummer. Ensamt det sista inbragte 1891 \$1,101,000, totalfångsten \$7,011,300.

(PRINCE EDWARD ISLAND (Prins Edwards ö).

Denna förtjusande ö har en till åkerbruk särdeles lämplig jord. Likväl är största delen deraf redan i fasta händer, och numera kan man endast få köpa färdiga landtgårdar, som oftast kosta \$20 (72 kr.) per acre. Näst åkerbruk (hafre trivdes bäst) och boskapsskötsel (hornboskap, hästar och får), hvilket man foreträdesvis lagt an på, äro fiske och skeppsbyggeri framträdande näringsgrenar. Värdet af fiskfångsten uppgick 1890 till \$1,141,109, 1891 deremot till \$1,238,734. På ostron och hummer komma af dessa summor största delen.

British Columbia är den vestligaste af de till Stora oceanen stötande provinserna i Canada.

Det är mycket bergigt, idet det genomskäres af två mäktiga bergskedjor, Rocky Mountains i öster och i vester de utmed kusten löpande Cascade bergen. Dess i talrika vikar och bugter inskurna kust sträcker sig 500 mil långt till Stilla Hafvet med en mängd större öar och ögrupper i närheten. Den största af de förstnämnda är Vancouver ca. 300 mil lång och ung. 50 mil bred med ett ytinnehåll af ca. 20,000 eng. □ mil. Hela provinsen är 383,000 eng. □ mil stor och hade 1881 49,460 inv., hvilket antal 1891 steg till nästan 100,000, d. v. s. fördubblade sig på 10 år.

Hufvudstaden i British Columbia är hamnplatsen Victoria, belägen på ön Vancouvers sydliga del. Dess invånarantal har stigit från 5,985 år 1881 till 23,150 år 1891, och den har såväl som Vancouver och New-Westminster en betydande framtid för sig. De sistnämnda städerna ligga på fastlandet och Westminster (1881 : 1,500 ; 1892 : ca. 10,000 inv.) vid Fraserflodens mynning ; Vancouver förbunden med den förstnämnda genom en elektrisk järnväg, något nordligare. Sistnämnda stad, slutstation på Canad. Pacif. banan, har hufvudsakligen uppväxt på de sista 5—6 åren. År 1886 var dess folkmängd 600, 1892 redan 17,000. Härifrån utgå Canad. Pacif. järnvägssällskapets präktiga ångare till Japan och Kina, förande till dessa land europeiska varor från Liverpool (England). Denna väg (med Canad. Pacif. järnvägen först och derefter med nämnda ångare) är betydligt kortare än genom Suez-kanalen eller via New-York—San Francisco.

I dalarne och vid kusten liknar ofta klimatet i British Columbia sydliga Englands, likväl är sommaren varmare och icke så fuktig som der. Snö faller i de sydliga distrikten endast i ringa mängd, i de högre ligande trakterna i Klippbergen naturligtvis i större, och der är vintern naturligtvis äfven strängare. Medeltemperaturen på följ. ställen för 1891 lemnar den bästa öfversigt öfver klimatet i provinsen :

	Staden Vancouver.	Victoria.	Lilloet
Sommar.....	13.6° R.	12° R.	ca. 210 m. öfver hafvet. 14° R.
Vinter	1° „	3.2° „	—1.6° „

Jorden lämpar sig icke öfverallt till åkerbruk till följd af landets bergiga karaktär, dessutom är den på många ställen ännu icke uppmätt

eller noga undersökt. Åkerjord och betesmarker förekomma mest på området omkring Nya Westminster och Chilliwack vid Fraserflodens nedre lopp; på öarna Vancouver och Lulu, af hvilka den senare ligger vid Fraserflodens mynning; i Agassiz- och Okanagan-distrikterna (det sista står i förbindelse med Can. Pacif. banan) med Spallumcheen, Similkameen och Nikoladalarne, vidare i Columbiaflodens dal och vid Kamloops vid stranden af Thompsonfloden.

Desa områden lämpa sig icke endast till sädesodling, utan äfven till grönsaks- och fruktodling. Äfven drifves boskapsskötsel i temligen stor utsträckning i några af dem. Beträffande sädesslag så stå hvete, korn och hafre i främsta rummet. Hvete ger i medeltal 30—40 bush., korn 30—35 bush. och hafre 50—60 bush. per acre. Fruktodlingen spelar likaledes en stor roll i några distrikt t.o.m. hufvudrollen. Äpplen, päron, körsbär, plommon, aprikoser, qvitten, meioner, paradisäpplen, jordgubbar, krusbär, vinbär, hallon, björnbär, blåbär, lingon och andra bärsorter, valnötter, kastanjer, hasselnötter, odlas och äro delvis inhemska, af bästa kvalitet och quantitet. I senare tid har man äfven börjat med humleodling och uppnått ganska vackra resultat deri vid Chillewack t. ex. i Squamish-dalen och i Okanagan-distriktet. Som en följd af den för hvarje år utvidgade fruktodlingen, hafva i senare tid flere betydliga fruktinlägnings-fabriker uppstått. En af dem i Vancouver hade 1892 ett rörelsekapital af \$50 000=189,125 kr. och sysselsätter nu redan öfver 50 arbetare.

Landområde skaffar man sig i British Columbia på följande sätt. Hvarje familjefader, hvarje enka eller 18 års gammal ogift man kan köpa 160 acres regeringsland till \$1 per acre och under följ. betingelser: kolonisten eller hans familj måste bo två år på egendomen och får inalles ej vara borta mer än 6 månader derifrån. Vidare måste han, innan han får skriftligt bevis på eganderätten vara naturaliserad och bevisligen hafva uppdrifvit jordens värde genom odlingar till \$2.50 per acre.

En annan och ganska betydande näringsgren utgöra de kolossala skogssträckorna med sina uråldriga jätteträd. Ingen annan canadisk provins kan uppvisa en sådan rikedom på träd. Under det att t. ex. en acre skog i de öfriga provinserna lemnar i medeltal mellan 9,000—15,000 fot träd, så erhåller man i British Columbia 20,000—50,000 fot. 30,000 fot per acre anses som medeltalet, då deremot en skogssträcka som endast lemnade 20,000 fot trä per acre icke anses värd att ega. Mest blomstrande är träindustrien i Vancouver, hvarest ett stort antal sågqvarnar finnas, till hvilkas uppförande åtgick omkr. \$2,000,000 och hvilka nu sysselsätta 2,000 arbetare. Äfven i Kootenaidistriktet i sydvästra delen af provinsen finnas några sågqvarnar. Totalproduktionen af trä i British Columbia uppskattades 1890 till ca. 150,000,000 fot. Exporten derifrån uppgick 1887 till \$235,913, 1890 till \$325,881 och 1892 till \$425,278.

Trärikedomen öfverträffas dock af de ofantliga quantiteter mineraler af alla sorter, som ligga förborgade i Klippbergen och på ett par öar. Mest förekommer hittills kol, hvilket finnes i betydande lager vid Nanaimo (9,000 inv.), Wellington och Comox på Vancouverön, vidare vid Kamloops vid Can. Pacific banan och Crow's Nest Pass i sydöstra delen af British Columbia. Lagren vid Nanaimo, Wellington, Comox och

Kamloops äro de enda hvilka hittills äro påbörjade. Tio grufvor finnas på förstnämnda ställe, hvilket står i jernvägsförbindelse med Victoria. 3,200 arbetare äro sysselsatta i grufvorna vid de tre nämnda platserna och produktionen uppgick 1885 till 365,596 tons, 1888 till 489,301 tons och 1891 till 1,029,097 tons; exporten var 1888 443,675 tons, 1890 508,270 tons och 1891 806,479 tons.

Utomordentligt mineralrika distrikt ligga vid Kootenaisjön, Kootenaifloden och på ön Texada. I närheten af de förstnämnda finnes rika silfver-, koppar- och blyertzlager, under det att vid Kootenaiflodens öfre lopp hufvudsakligen finnes silfver- och kopparmalm. Vid Crow's Nest Pass har man förutom kollager äfven påträffat petroleumkällor.

Till sluttet par ord om fiskerierna i British Columbia. Totalfångsten belöpte sig 1888 till \$1,902,195 och steg 1891 upp till \$3,001,755. Lax förekommer mest, den fångas i Fraser-, Skeena-, Nasse- och några andra floder. Värdet af laxfångsten uppgick 1885 till \$108,517; 1888 till \$184,040 och 1891 till \$314,893. Af största betydning är vidare sälhundsjagten, hvilken 1891 belöpte sig till \$302,660 mer än 1890.

SKANDINAVERNA.

Skandinavernas antal i Canada belöper sig till ungefärligen 25,000. Af dem komma 15,000 på Manitoba och Nord Western.

De åtnjuta i allmänhet godt anseende i Canada och äro eftersökta arbetare. I fråga om jernvägs- eller skogsarbete hafva de skandinaviska arbetarne stort företräde framför andra nationer.

Regeringen har under sednare åren äfven vinnlagt sig om att söka få dem att mera allmänt bosätta sig och gått deras önskningsar så mycket som möjligt tillmötes.

Deras framåtskridande har också framhållits af den canadiska pressen, hvilken har flera gånger rekommenderat de skandinaviska folken som en af de bästa hvarmed landet kunde koloniserar och befolkas.

De flesta af härvarande skandinaver äro kroppsarbetare och merändels sysselsatta med jernvägs-, skogs- eller annat allmänt arbete. Icke så få äro åkerbrukare, hvaribland flera innehafva vackra egendomar och äro oberoende män.

Flera hafva skaffat sig en oberoende ställning som affärsmän och några innehafva anställningar vid jernvägarne eller i regeringens tjänst.

Tjensteflickor från de skandinaviska länderna åtnjuta godt anseende i hela Canada och äro mycket eftersökta hvarför och deras löner äro bland de högsta som betalas här.

Allt tyder på att det skandinaviska elementet har stor framtid för sig i Canada genom sin allmänt kända arbetssamhet och idoghet.

Någon sammanslutning af skandinaverna har ej åstadkommits förr än år 1885, da den första kolonien uppstod, uteslutande befolkad af skandinaver.

Redan långt förut hade ett fåtal bosatt sig vid öst Selkirk. Norr om Winnipeg, vid Oak Lake, Minnedosa, samt flerstädes i Ontario, Manitoba och Nord Western påträffar man skandinaviska nybyggare, men icke sammanslutna til uteslutande skandinaviska kolonier.

SKOLAN OCH KYRKAN.

Förvaltningen med och uppsigten öfver skolväsendet, som är mycket framskridet, åligger de resp. provins-regeringarna. Elementarskolorna,

baserade på Sumultan-skol-principet, äro fria, och medlen till bestridande af utgifterna och inrättande af nya skolor anskaffas genom försäljning af de på sida 5 nämnda skolområdena (70,000 acres äro hittills sålda till en summa af \$561,707 eller 2,124,586 kr.) samt genom lokalskatt.

Detta system möjliggör för äfven den fattigaste man att ge sina barn en god skolundervisning. Hela antalet skolor i Canada vid slutet af 1890 var 16,505 med 1,012,426 lärljungar och 22,229 lärare. Manitoba egde 1871 allt i allt 16 skolor med 816 lärljungar, 1890 deremot 627 skolor med 23,256 lärljungar och 840 lärare. Northwest-Territorierna hade 1885 blott 59 skolor; detta tal steg dock redan 1891 upp till 251 (208 protestantiska och 43 katolska) med ca. 6,000 lärljungar och 300 lärare. Den skolpliktiga åldern i de båda sistnämnda provinserna är från 5te—16de året.

Det gifves ingen statskyrka i Canada. Religionsutöfningen är fri, och därför äro alla trosbekännelser representerade. Katolikernas antal uppgick 1891 till 41.46 %, protestanternas till 57.13 % och judarnas 0.13 % af hela befolkningen.

SKANDINAVISK FÖRSÄMMLING.

I Januari månad 1885 bildades den första kyrkoförsamlingen i Winnipeg. Den började med ett ytterst ringa ledamotsantal, men flera hafva under senare tiden slutat sig till densamma. Församlingen inköpte först ett helt litet trähus för att användas som kyrka, hvilket snart visade sig vara alltför litet, hvarför församlingen beslutade att en ändamålsenligare och större byggnad skulle uppföras. Arbetet påbörjades genast och den nya kyrkan blef färdig och invigdes i Juni månad 1886. Den är ganska prydlig och rymmer ungefär 200 sittplåster och har en vacker orgel. Kyrkan der den nu står kostar 2,000 dolls., lika med 7,700 kronor och är belägen vid No. 18, Catherine Street, Winnipeg.

Söndagsskola hålles der hvarje söndagseftermiddag och gudstjänst söndagsmorgnar och aftnar samt tisdags och fredagsaftnar.

Församlingen står i stor tacksamhetsskuld till sin nitiske ordförande herr M. P. Peterson, som kraftigt bidragit till dess framåtskridande. Herr A. F. Johnson är församlingens äldsta predikant och pastor hvilken biträdes emellanåt af predikanterna P. F. Moström och S. Rydberg. Församlingen har i kyrkligt hänseende anslutit sig till Nord-Vestra Missionsföreningen i Minnesota, som åter tillhör Svenska Missionsförbundet i Förenta Staterna med säte och styrelse i Chicago.

SKANDINAVISKA FÖRENINGAR.

Skandinaviska Ungdoms Föreningen i Winnipeg, hvars ändamål är att arbeta för Skandinavernas höjande i sociält hänseende och att befrämja nykterhet, sammanträder hvarannan onsdags afton kl. 8 e. m. i dess lokal No 54, King Street.

Skandinaviska Fruntimmers Syföreningen sammanträder till arbete hvarje torsdags e. m. kl. 2. Inkomsten af deras arbete användes till utbredande af missionsverksamheten bland Skandinaverna.

I förening med kyrkoförsamlingen finnes också söndags-skola och sångförening.

POST-, TELEGRAF- OCH TELEFON-VÄSENDET.

Postväsendet.

Postsystemet i Canada utbreder sig till de aflägsnaste orter. Det är inrättadt och styres efter europeiskt mönster. Sedan 1878 tillhör Canada världspostföreningen.

För bref inom Canada och till de Fören. St. uppgår portot till 3 cents, till världspostföreningens land (Skandinavien) till 5 cents per lod. Ångbåtens öfverfart räcker i medeltal ung. 7 dagar.

Det finnes 1,080 penninganvisnings-byråer med posten i Canada (36 i Manitoba, 24 i Territorierna), hvilka mottaga summor till högst \$100 ej deröfver till vidare befodran.

Enligt den officiella berättelsen af 30de Juni 1891 funnos detta år 8,661 postkontor i Canada, genom hvilka befodrades 97,975,000 bref (inberäknadt de ankomna), 20,300,000 brefkort och 90,425,346 tidningar, böcker, cirkulärer, etc. I Manitoba och Territorierna funnos 1887 463 och 1891, 571 postkontor.

Telegrafväsendet.

Hufvudtelegraflinierna i Canada äro i privathänder, d.v.s. de drivas af privata bolag. Det betydligaste af de sistnämnda är stora North-western Telegraph Co., derefter komma Canadian Pacific Railway Co. och Western Union Co. Canadas hela telegraflinie sträcker sig nu öfver mer än 30,987 eng. mil och antalet af expedierade telegram uppgick 1891 till 4,365,500. År 1891 funnos 2,657 telegrafbyråer.

Telefonväsendet.

Telefonsystemet är nästan uteslutande i händerna på Bell Telephon Co. i Montreal, hvilket har 24,647 ledningar i gång. Samtalen uppgingo 1891 till 63,695,680. Häri äro icke inberäknade Nova Scotia, New Brunswick, Prince Edward Island och British Columbia, som hafva egna sällskap. I Canada beräknar man 510 telefoner på 100,000 menniskor.

HVARFOR ÄRO MANITOBA OCH NORDWEST-TERRITORIerna I SYNNERHET ATT ANBEFALLA MELLERSTA EUROPAS INVÅNARE TILL KOLONISERING?

1.—Klimatet i Manitoba är mycket helsosamt och liknar mellersta Europas, Febrar förekomma lika litet der som i Tyskland. Klimatfebern eller kalla febern, för hvilken så många nybyggare duka under i Kansas och Texas, förekommer icke i Manitoba.

2.—Jorden är af högsta autoriteter erkänd vara den fruktbaraste i Amerika. Skötseln af densamma är mycket enkel, då prärierna blott behöfva omplöjas till sådden.

3.—Manitobas produkter äro desamma som mellersta Europas. Nybyggaren behöfver sålunda icke först lära skötseln af bomull, ris o.s.v., hvilket arbete bättre lämpar sig för negrer, som är nödvändigt t. ex. i Texas. Der hvar potatis, kol och rofvor trifvas herrskar ett för Svenskar passande klimat. Man kan bäst bedöma ett land efter dess produkter.

4.—Afståndet från Europa är jemförelsevis ringa, och äro reseomkostnaderna till följd häraf låga.

5.—Manitobas goda samfärdselsmedel främja en liflig handel, såväl med Nord Amerika som med utlandet, och nybyggaren får bra betalt för sina saker.

6.—Skolgången är fri för barn ur den fattigara och medelklassen. Skolor finnas i alla delar af provinsen.

7.—I Manitoba såväl som i det öfriga Canada är religionsatöfningen fri, och till följd deraf äro alla trosbekännelser representerade.

8.—Det finnes inga tryckande skatter; hvar och en lefver fritt och har blott att respektera lagarna, som äro skrifna till skydd för hans egen person och egendom.

9.—Nybyggare kunna få fria hemman under de på sida 5 angifna betingelserna. Delvis odlade områden finnas till salu till måttliga priser.

10.—Då Canad. Pacif. järnvägen, som genomskär Manitoba och Northwest-Territorierna, genom bibanor är förbunden med många kolonier, och dessa derigenom stå i förbindelse med alla delar af Canada, så kan man med säkerhet vänta en snabb kolonisation af landet.

11.—Utsigten till att hastigt nå välstånd är i ett nyss upplåtet land ojemförligt mycket större än i starkt koloniserade stater. Den, som kommer först, kan välja land efter godtycke.

12.—Tusentals Tyskar äro spridda öfver Manitoba, och öfverallt finner utvandren landsmän. Han reder sig bra med sitt modersmål, ehuruval engelska språket är det förherrskande.

EFTERFRÅGAN PÅ ARBETARE.

Enhvar, som tänker utvandra till Manitoba eller Northwest-Territorierna, måste bereda sig på att få röra på händerna. Lättjefulla personer gå förr under der ute än i Europa.

Eftersökta äro i synnerhet landtbrukare och farmarbetare. De sistnämnda få på våran ntan svårighet plats för hela året, på hösten deremot ofta blott under inbergningen. Men i sistnämnda fall betalas högre löner på grund af den då ofta stora efterfrågan på arbetare. Enl. landtbruks-departementets berättelse i Juni 1892 i Manitoba, voro der 6,138 jordarbetare sysselsatta och för inbergningen 7,612 till.

Beträffande löner säger årsberättelsen, att i medeltal betalades till tjenare stadda på år \$18=68 kr. 85 öre i månaden jemte kost och under skördetiden \$22=84 kr. i månaden jemte kost. Tjensteflickor voro mer än någonsin efterfrågade trots de höjda lönerna. Utom de redan stadda söktes 1,571 flera och löner betalades i medeltal med \$10=38 kr. i månaden jemte kost och logis. Handtverkare, murare, timmermän, smeder, skomakare, snickare o. s. v. finna lätt sysselsättning och ännu bättre är det för dem i Manitoba, om de förstå sig något litet på jordbruk förutom sitt yrke. så att de kunna taga sig arbete på en farm, i fall de icke genast skulle få anställning inom sitt yrke. Deremot tillrådas specielle handtverkare att först göra en förfrågan till Canadiska regerings agenter angående sitt särskilda fack, innan de utvandra; det kan ju hända att de äro villiga, att i erforderliga fall lemna sitt yrke å sido och egna sig åt jordbruket. Kontorister, butiksfolk och bokhållare kunna öfverhufvudtaget ej tillrådas att resa till Manitoba eller Canada i sin

helhet, då dylika platser redan äro besatta. Men om de äro hågade för och i stånd till att egna sig åt landtbruket så hafva de naturligtvis samma utsigter som andra. I Nordvestern finnes mången ung man, som förr suttit på kontor och nu är landtbrukare.

ARBETE.

Under år 1892 har funnits godt om jernvägs- och farmarbete, samt hafva anlända skandinaviska emigranter nästan genast vid deras ankomst erhållit arbete. Äfven kommande år synas blifva goda för arbetare. Flera jernvägar och allmänna byggnader äro under arbete eller ämna uppföras. För tjensteflickor äro alltid platser lediga med goda löner.

NÅGRA RÅD ANG. PACKNING, PENNINGAR O.S.V.

Bästa tiden för emigration till Canada är från April till Juli och ju förr dessbättre. Höst månaderna äro likaledes egnade dertill, dock borde man undvika att emigrera om vintern, då det då öfverallt i Amerika är mycket svårt att få arbete.

Utvandraren tillrådes att medtaga så mycket kläder, underkläder, linne etc. som han har samt filtar, sängkläder, kuddar o. s. v. Dessa saker äro dyrare i Manitoba än i Europa. Mindre husgeråd, som knifvar, gafflar och skedar o. s. v. samt mindre saker för det öfriga hushållet kunna äfven medföras. Man måste dock alltid betänka att hvarje passagerare fritt medför på skeppet blott 10 kub. fot (en kista ca. 75 cm. lång, 75 cm. hög och 60 cm. djup), å andra sidan befordrar Canad. Pacif. banan 300 pund effekter fraktfritt för utvandraren. Öfvervigt skulle blott onödigt öka resekostnaderna. Dessutom bör man lemna kvar större möbler som bord, stolar etc. likaså porslin på grund af dess skörhet. Handtverkare få medtaga sina verktyg, ifall de ej äro för tunga eller uppta för mycket plats. Akerbruksredskap äro bäst att lemna hemma, då man kan få köpa dem i hvarje by i Manitoba till måttliga priser, mera passande till arbetet der och praktiska.

Alla penningar bör man vexla i Dollars hemma, då svenska pengar i synnerhet sedlar vexlas med förlust i Manitoba. Personer, som medtaga större summor göra bäst i att hemma köpa en vaxel eller ett kreditbref på en Canadisk Bank, då det alltid är obehagligt att resa med en större summa på sig.

RESAN FRÅN EUROPA TILL MANITOBA TAGER

10 TILL 14 DAGAR I ANSPRÅK.

Ang. öfverfartspris, packning etc. sänder den på sida 1 i boken nämnda agenten gerna kostnadsfritt upplysningar.

Då en mängd jernvägs- och landagenter ständigt tränga sig på utvandraren vid hans ankomst till den amerikanska hamnen, för att utbjuda sina områden till honom, så är det bäst att redan i Sverige lösa biljett till Winnipeg i Manitoba eller till den station, som ligger hans bestämelseort närmast. Äfven gör man bäst i att genast vid framkomsten till Manitoba vända sig till en regeringslandagent för att erhålla upplysning om fritt land. Förberedelser kunna träffas på hvarje invandringsbyrå.

MYNT OCH MÅTT.

Myntet i Amerika är *Dollars* och *Cent*, hvaraf en dollar, som delas i 100 cents, är lika med 3 kr. 75 öre. Guld, silfver och papperspenningar äro nu lika i värde och då papperspenningar äro lättare att handtera och bära på sig än guld och silfver, föredragas de, då större summor skola utbetalas. Man har sedlar på 1, 2, 4, 5, 10, 20, 50, 100, och 1000 dollars, guldstycken på 5, 10 och 20 dollars, silfverpenningar på 5, 10, 20, 25 och 50 cents samt kopparpennningar på 1 och 2 cents. Alla penningar äro garanterade af regeringen.

Måttet för spannmål är bushel, hvaraf 1 är lika med 36 liter (8 kappar) och för flytande varor gallons, hvaraf en motsvarar 4.54 liter (1½ kanna). För ved, gäller cord, hvaraf 1 är ungef. lika med 1 svensk famn eller 1 meter 85 centimeter hög och 62.8 centimeter bred.

Längdmåttet är engelska mil, som motsvarer 1,680 meter. Andra längdmått äro yards, hvaraf 1 är lika med 91.40 meter.

Land mätes i acres, hvaraf går 40 på 1 ar.

Landet är af regeringen uppmätt i regelbunda quadrater, som äro en engelsk mil på hvarje sida och kallas en *section*. En sådan innehåller 640 acres och indelas åter igen i 4 lika stora delar eller *quartsectioner*, hvar och en innehållande 160 acres (140 tunnland).

VIGT.

Vigten är Troy-pound (tråjpound). 112 pounds omkring 120 (lb.) vikt-vigt.

1 pound (lb.) = 16 ounces (aunses).

1 hundredweight (centner; cwt.) = 112 lb.

1 ton = 20 (centner cwt.).

2 tons = 1 svensk skeppsläst.

Vid vägning af guld och silfver brukas det engelska Troy-pound.

KOLONIEN NYA STOCKHOLM,

belägen utmed Canada Pacific jernvägen, 250 engelska mil vest om Winnipeg har hastigt gått framåt. Den är belägen 13 engelska mil (1½ sv. mil) från närmaste jernvägsstation, Whitewood. Den består af 6 townships, hvaraf ännu mycket land är oupptagat.

Landet har ett utmärkt vackert läge på båda sidor om Qu'appelle floden och innesluter två fiskrika sjöar. Jorden består mestadels af lös svartmylla på ett underlag af blålera eller sand. Skog finnes tillräckligt till byggnadsbehof och bränsle, dessutom finnes godt höland, hvarför det lämpar sig väl både för jordbruk och boskapsskötsel. En ny präktig väg med bro öfver Qu'appelle floden har blifvit byggd upp till kolonien. Manitoba och Nord Western samt Nord Vestra Central jernvägarne komma inom kort att, om icke genomskära, passera tätt förbi densamma. Godt dricksvatten finnes.

Öfverflöd finnes på vildt af alla slag. Här finnes nu redan 2 skoldistrikt med skolor benämnda Nya Stockholm och Svea, postkontor med namn Öhlén, församling med herr C. O. Hofstrand som predikant och pastor, emigranthus m.m. Kolonisterna hafva gjort stora framsteg och äro nöjda med sitt val af land och se framtiden tillmötes med godt hopp. Goda boningshus hafva blifvit uppförda och landet har delvis uppbrutits. Ordförande i koloniens kommunalstyrelse är herr Chas. Sahimark, ordförande i skolstyrelsen herr A. G. Sahimark, postmästare herr Niels Johansson samt regeringens landvägvisare herr Alex Sternberg.

Följande bref äro från bosatta skandinavier i Manitoba och Nord-vest territoriet :

Då jag hörde omtalas att en bok skulle utgifvas som skildrar Nordwestra Canada, särdeles Calgary—Edmonton. Som jag bor i Wataskewin och har tagit land (den 4 Maj) 1892 till 6 af min familj, som har röjt land enligt Homesteadlag, vill jag omnämna hvad jag tror derom. Jorden är utmärkt god, från 1 till 3 fot svart-mylla på lerbotten, omgifven af prairie och småskog af alla möjliga slags löfträd, gräs som mäter 3—4 fot i höjd, och lägre platser som står under vatten om våren äro gröna längre fram på sommaren. Jag har rest mycket för att se hvar jag bäst tyckte om att upptaga land, och upptog det på 3 månader. Från Winnipeg och tillbaka såg jag de flesta kolonier som bebos af Svenskar. Från Winnipeg till Calgary—Edmonton, har jag sett alla möjliga sädesslag och patatis. Godt om skog att bygga med, stora granar växa vid några af dervarande floder. Det största kollager ännu upptäckt finnes der, både vid Saskatchewan river. Godt vatten, god jagt och fiske, ett ovanligt godt klimat, aldeles likt gamla hemlandet Sverige, det namn det äfven fått här. I New Sweden har ungefär 100 Skandinaver tagit land under de 5 månader jag varit här. Jag har talat med flera, som börjat med två tomma händer, men de hafve arbetat och hafva en ej ringa förmögenhet på några år. Det är endast i korta ordalag hvad jag sagt om hvad jag sett och erfarit.

G. BENGSTON.

New Sweden i Alberta,

Wataskewin, 22de December 1892.

BREF FRÅN WHITEWOOD.

30. Juni 1891.

Innehåll: Grödan i distriktet och öfverflöd på regn. — Midsommarfest i "New Finland." — Landsökare och delegater från Dakota m. m.

Sällan, om någonsin, hafva utsigterna för en riklig gröda af allehanda sädesslag i detta distrikt varit bättre än för närvarande. Under de sednaste fyra åren som Eder korrespondent haft tillfälle att iakttaga växtlighets förhållandena i orten har den staden omgifvande prärien aldrig varit beklädd med en så yppig och blomsterprydd gräsmatta, som just nu. Ja, naturen synes riktigt hafva iklädt sig sin skönaste och rikaste sommerskrud, doftande af otaliga yälluktande blommor, hvilka både i färgprakt och lukt föga stå efter många af de med människohänder planterade och vårdade i en välordnad trädgårds blomstersångar.

Ehuru såningstiden och större delen af den sistförflutna månaden utmärkte sig för en ovanlig torka, ja så att landtmannen allaredan började misströsta om ett lyckligt resultat af sin på jorden nedlagda möda, hafva vi däremot under nuvarande månad blifvit välsignade med den ena uppträskande och välgörande regnskuren efter den andra, hvilka, i förening med herrliga och varma solskensdagar däremellan, vi hafva att tacka för den ovanligt yppiga växtligheten denna sommar och de till bräddarne med vatten uppfyllda, härforinnan upptorkade, diken och träsk, där ortens många på prärien ströfvande stora häst- och kreatur-hjordar kunna släcka sin törst.

Midsommardagen, som af ortens infödda eller engelsk talande befolkning icke firas såsom någon högtid, blef däremot högtidlighållen i den Finska kolonien "New Finland," där nybyggarna till ett antal af femton familjer eller 38 personer, inberäknadt kvinnor och barn omkring middagstiden, högtidsklädda samlades å Mr. John Hanny's farm för att fira dagen på ett sedvanligt sätt. Theologie studeranden H. H. McLean, som någon tid dels förrättat presttjänst vid Finska församlingen i Fitchburg, Mass., Förenta Staterna och dels under det sednaste halfåret betjänat den Svenska Augustana församlingen i Winnipeg, Man., anlände nämligen hit dagen före midsommaren och i sällskap med undertecknad besökte landsmännen i New Finland för att första gången sedan koloniens stiftelse, på deras kära modersmål, meddela dem religionens tröst och förrätta andra prestliga sysslor såsom barndop m. m.

Den enkla men högtidliga gudstjensten förrättades i en för ändamålet med bord och bänkar försedd löfsal invid gården och i skuggan af unga, vackra aspar, på hvilket trädslag New Finland och isynnerhet Mr. Hanny's farm är mycket rik. — Att stundens betydelse högt uppskattades och Guds ords predikande i den fria naturen gjorde ett djupt intryck på de närvarande, kan man sluta däraf att månet öga syntes vid tillfället fuktaadt af en tår, sannolikt vid hågkomsten af många gamla minnen från dylika högtidsstunder på den långt aflägsna men därför icke mindre kära fadernejorden, de tusen sjöars land, för hvilket hvarje ärlig finnes eller finskas hjerta alltid klappar varmt — äfven här i den aflägsna Canadiska Nordvesterns skogsbygder.

Under innevarande månad har vårt distrikt besökts af många landsökare af olika nationaliteter från när och fjärran. I bland dessa må vi särskildt nämna tre finnar, hvaraf en från Norra och två från Södra Dakota, hvilka i egenskap af delegater utskickats af sina där bosatta talrika landsmän för att på ort och ställe göra sig närmare underrättade om beskaffenheten af det af regeringen till nybyggare fritt erbjudna, och såväl till jordbruk som kreatursafvel särdeles väl lämpade, fruktbara land, hvaraf endast i detta distrikt ännu finnes att tillgå hundratusental acres, hvilka endast vänta på villiga händer och kraftiga armar att tillgodogöra sig den rika afkastning, som jorden här är i stånd att frambringa, om den blott odlas med förstånd och omsorg och landtmannen välsignas med tjenlig väderlek. — Ofvannämnda delegater, som i sällskap med undertecknad besökte såväl kolonierna New Stockholm och New Finland i norr som åtskilliga platser söder och vester om staden, uttryckte sin synnerliga belåtenhet, med hvad de sett i afseende å ländets beskaffenhet i allmänhet och dess fruktbara jordmän isynnerhet; och komma de troligen att vid sin hemkomst hos sina landsmän i Dakota och annorstädes på det högsta rekommendera detta distrikt såsom i alla afseende särdeles lämpligt för dem att nedslå sina bopålar med större hopp om framgång, än hvad de rönt under många års nedlagda möda och penningar å Dakotas kala och mindre fruktbara slätter, åt hvilka de nu beslutat att vända ryggen efter upprepade totala missväxtar.

C. K. H.

Winnipeg 29. Maj 1891.

H. Herr Redaktör!

Undertecknad som för nära nio år sedan kom hit till Canada önskar att genom Edra spalter få framlägga för möjligen hit emigrerande landsmän och andra min erfarenhet vunnen härstädes. Allt sedan min hitkomst har jag haft anställning vid Canada Pacific banan, under de sednaste sju åren som sections-förman, och har jag alltid rönt ett godt och vänligt bemötande. Jag må ej förbigå att nämna att på sista tiden jag haft till öfverman en af mina landsmän, Herr C. G. Pansar, en bland Skandinaverna i Winnipeg högeligen aktad och respekterad man och af underordnade såväl som öfverordnade väl omtyckt person. Han är ett af de många prof på huru en man genom ihärdighet och flit kan arbeta sig upp, och här i Canada gifves det den ärliga, redbara och flitiga arbetaren, flera tillfällen dertill än något annat land kan erbjuda. Under mitt vistande härstädes har jag dels varit bosatt uti Oak Lake, vester om Winnipeg, Selkirk, nordost om Winnipeg, och sednast här i staden. På den förstnämnda platsen finnes nu redan ett stort antal svenska familjer, hvilka där grundlagt en hastigt framåtgående och lofvande skandinavisk koloni, belägen uti en naturskön trakt och egande den bästa möjliga för åkerbruk passande jordmän. Uti Selkirk åter tager boskapsskötseln öfverhanden. En af våra landsmän derstädes är egare till närmare 50 kreatur, och är för öfrigt uti goda omständigheter. För jordbruk är jordmännen här i Manitoba och delar af Nordvestterritoriet otvifvelaktigt den bästa i verlden och ryktet derom börjar nu så småningom att spridas öfver hela jordklotet. Ett känt faktum är att Manitobas livete är det bästa någonsin produceradt, och hvad hafre, korn, rot och grönsaker vidkomma intaga de första rummet. Klimatet är det sundaste och härligaste någon kan önska. Utsigterna för en god skörd detta år äro synnerligen lofvande.

Under de sista två månaderna har jag haft tillfälle att besöka Dakota och en del af Minnesota, två af staterna uti den Amerikanska Unionen, och önskar jag härmed offentliggöra de iakttagelser jag då gjorde.

Sedan flera år hafva jordegarna derstädes lidit oersättliga förluster genom missväxt, och finna sig nu tvungna att utvandra derifrån, men beklagligtvis hafva de flesta bortförskrifvit allt hvad de ega, så att de nu ej ega medel till att flytta derifrån, utan hafva att motse ytterligare försakelser och svårigheter till de genom någon utväg kunna hinna en frihamn inom Canadas gränser. Af bränsle hafva de intet, och vatten likaså; på många platser få bönderna köra vatten 5 till 6 mil, och bränslet måste äfven befördras långa vägar, ökande derigenom det höga priset derför. Under mitt vistande derstädes hade jag tillfälle sampråka med ett stort antal af nybyggarna hvilka alla nästan enstämmigt uttryckte sin missbelåtenhet med landet och sitt beslut att flytta öfver till Canada så fort som möjligt.

Och detta är ju icke förunderligt, när vi taga i betraktande de fördelar Canada erbjuder nybyggaren. Här finnes ofantliga sträckor af utmärktaste jord, friskt och godt vatten, utmärkt hö, goda skolor, bästa sociella förhållanden, ett utmärkt klimat och medborgare, hvilka alltid önska nykomlingar ett hjertligt "välkommen" och räcka dem en vänlig hand till hjälp, och de hvilka engång komma hit och se för sig sjelfva, erkänna med ens att de beskrifningar som blifvit utsända om Canada är alltför ofullständiga.

Ett bevis på den popularitet, som Canada börjat röna, är det sätt, på hvilket en massa bankföreståndare, maskinagenter, mäklare och andra uti Dakota och Minnesota, som börjat blifva oroliga öfver den nu påbörjade stora utvandringen derifrån till Canada, söka sprida en mängd falska, lögnaktiga och i många fall komiska beskrifningar öfver Canada, i hopp om att ännu ett år eller par hafva nyhyggarne i Dakota och Minnesota qvar i deras våld, för att än vidare utsuga dem på deras sista styfrar.

För härvarande besökes Canada af ett stort antal ombud från Dakota, hvilka dagligen i Winnipeg's engelska tidningar insätta för Canada smickrande artiklar med upprop till sina i Dakota qvarvarande grannar och vänner att ofördrögligen inflytta hit.

Med ett ord, från hvad jag sett af Staterna, och hvad jag af erfarenhet lärt i Canada, kan jag tryggt tillråda hvar och en af mina kära landsmän att utan tvekan omedelbart styra kosan hit, och bosätta sig bland här förutvarande landsmän, hvilka alla med glädje se nykomlingar till mötes.

Vi hafva här flera svenska kolonier bland hvilka må nämnas Nya Stockholm, Scandinavia, Oak Lake, Fleming, Nya Finland m. fl. hvilka alla gå snabbt framåt. Nya Stockholm och Scandinavia har jag ej haft tillfälle ännu att personligen besöka, men från hvad jag hört af alla som varit der, uttala de den största hänförelse öfver dessa bägge kolonier. Oak Lake och Fleming känner jag personligen väl till, och hafva derstädes hit till landet inflyttande landsmän ypperligt tillfälle till att förskaffa sig en oberoende framtid.

Till slut ber jag på detta sätt få sända en helsning till de Skandinaver jag uti Dakota hade nöjet att träffa, och hoppas jag att inom en ej alltför aflägsen tidsperiod hafva glädjen se dem alla förenade med sina landsmän här i Canada.

Afläggande mitt förbindligaste tack för införandet af ofvanstående har jag äran teckna, Herr Redaktör,

Högaktningsfullt

A. HALLONQUIST,

83, Catherine St., Winnipeg, Canada.

Winnipeg, 16. Maj 1891.

H. Herr Redaktör!

Efter ett snart två månaders långt besök uti Eder synnerligen vackra stad kan jag ej underlåta att genom Eder ärade tidning offentliggöra de intryck jag fått af allt hvad jag sett och hört med särskildt afseende å våra kära landsmäns förhållanden och deras utsigter för framtiden.

Jag har haft tillfälle att komma i beröring med ett stort antal, om ej de flesta, af härvarande Skandinaver och utan att smickra är det mig ett nöje att vidsorda deras goda inbördes förhållanden, deras flit och ihärdighet samt anmärkningsvärda nykterhet och stränga religions iakttagande. Nästan alla af de gifta männen hafva ytterst nätta och beqväma hem der hemtrefnaden framlyser ur hvarje vrå. Flera äro temmeligen förmögna och kunna se framtiden till mötes utan oro.

Af alla dem med hvilka jag haft nöjet samspråka har jag icke funnit en enda hvilken ångrat att han valt vårt vackra Canada till sitt

framtida fosterland, ty alla inse enstämmigt hvilka fördelar och framtidsutsigter här erbjudes utvandren mot i Sverige-Norge eller uti de nu öfverbefolkade och af arbetsbrist betyngda Förenade Staterna. Dagligen har jag haft tillfälle se hvilken mängd af landsmän inflytta till Canada från flera af de Förenade Staterna, der blott arbetsbrist, missväxt, hungersnöd och elände stirrade dem i ansigtet. Sorgliga äro de beskrifningar de flesta af dem berätta. Här uti Winnipeg och omnejd såväl som ute vid de Skandinaviske Kolonierna finner man genast hurusom våra landmän genomslås af en känsla af frihet och otyngenhets, ett medvetande eller visshet om framtida lyckra och oberoende. Om många bland våra hemmavarande landsmän blott sågo våra redan hit inflyttade landsmäns hastiga framgång, huru många tusen skulle ej då skudda det svenska eller norska stoftet af sina fötter, frigöra sig från en massa tunga skatter och pålagor, stränga lagar och militärtvång, och förena sig med dem som redan äro här och i åtnjutande af den möjligt friaste regeringsform i världen, icke underkastade en högfärdig och befallande aristokrati, icke nedtryckta af några tunga skatter eller utskylder.

Här uti Canada är den nyktre ärlige arbetaren lika väl ansedd som den rika arbetsgifvaren, källan till makt och välstånd ligger hos sjelfva folket.

Ledsamt är att erfara huru från Sverige isynnerhet under sista året en mängd menniskor blifvit lurade till Brasilien, der de äro dömda att gå sin undergång till mötes, då de här uti Canada kunnat inom en synnerligen kort tid arbeta sig upp till oberoende. Eder Korrespondent har haft tillfälle komma i beröring med flera hvilka lyckats undfly febrarne, slafveriet, farorna för vilda djur etc., uti Brasilien och i sanning hjertskärande voro de detaljer dessa personer afgäfv. Dertill äro nybyggarna uti Brasilien ständigt utsatta för infödingarnes förföljelser.

Något dylikt behöfva ej utvandrare till Canada frukta. De möta här samma klimat som de hemma varit vana vid. Manitobas klimat är synnerligen helsosamt. Jag har sjelf under den korta tid jag uppehållit mig här erfarit en förbättring till min helse, som jag icke skulle hafva varit i tillfälle åtnjuta uti östra Canada, oaktadt äfven der är mycket helsosamt, men luften är här friare, renare och verkligt upptriskande. Min aptit som alltid varit klen är nu sådan att jag skäms därför.

Till de naturliga förmåner som Manitoba och vår härliga Nord West erbjuda, kommer dessutom att nybyggarelifvets första små svårigheter äro lätt öfverständna jemfördt med andra platser. Hvarthän skandinaviska nybyggare än önska fara uti Canada, kunna de vara säkra på att finna landsmän som med glädje vilja bistå dem med råd och handling.

Beklagligt nog är att Canada ännu är så lite känt uti de Skandinaviska länderna och det är därför hvar och ens af de hit inflyttade landsmäns pligt att bekantgöra sitt nya fosterland för sina hemmavarande släktingar, vänner och grannar.

Att jordmånen uti Canada är den bästa i världen är numera ett fastställt faktum, och åkerbruket här egnar sig speciellt för de nordiska folken, emedan högst liten skillnad existerar mellan sättet här och hemma i Europa.

Jag har under min vistelse i Western haft tillfälle besöka våra Skandinaviska Kolonier "Nya Stockholm," "Nya Finland" och "Scandinavien." Många beskrifningar hafva sedan gjorts öfver dessa och många personer hafva måhända varit böjda att tro dem något öfverdrifna, men i sanning voro de allt för otillräckliga i sitt innehåll, ty de storartade intryck jag erhöll under mina resor till, uti och från dessa kolonier, är det mig synnerligen svårt att på papperet nedskrifva, förty hvad jag såg och hörde öfvergick i ofantligt mått mina djerfvaste förhoppningar.

Kolonien "Nya Finland" är belägen helt nära Whitewood station å Canada Pacific jernvägen. Der finnes nu omkring 15 nybyggare som alla enhälligt prisade sitt val af land. Kolonien ligger uti en synnerligen tilltalande trakt, präktiga hö- och betesmarker, god jord för åkerbruk, godt vatten, rikt fiske på kort afstånd från kolonien, och vildt af alla slag. Landet något kuperadt, på kullarne finnes rikligt med timmer till bränsle och byggnadsbehof. En mängd nybyggare väntas denna sommar till kolonien både från Staterna och från Finland. Inom kolonien finnes flera rätt rymliga hus och måste jag tacka Hr. Kautanen m. fl. för det vänliga bemötande jag rönt under mitt besök derstädes hvilket jag ej i en snarast kommer att glömma, så behagligt var det intryck denna unga koloni gjorde på mig.

Kolonien "Nya Stockholm" äfven belägen helt nära Whitewood station på Canada Pacific jernvägen är i sig sjelf ett litet paradiset och de kolonister som der nedslagit sina bopålar äro outtröttliga uti att prisa sina respektive länderier. Den bästa jord, godt vatten, tillräckligt virke för bränsle och byggnadsbehof och det härligaste klimat, hvad mera kan väl en nybyggare önska. Alla voro friska och krya, egde snygga och bekväma hemman, hade hästar och kreatur tillräckligt samt fjäderfä. Förvånande är att se huru många af dem efter blott några få års vistelse derstädes kunnat arbeta sig upp till oberoende, då de hitkommo med blott ett par tomma händer. Under min vistelse uti Kolonien rönt jag det mest vänliga mottagande från alla under hvilkas gästfria tak jag hade äran blifva inbjuden och kan jag ej förbigå att genom Eder tidning uttala mitt hjertliga tack till Herrskapen Stenberg, Holstein von Rathlau, Sahlmark och Johanson, hvilka alla uppbjudo sitt bästa för att göra min vistelse så angenäm som möjligt. Jag må ej heller förglömma att till Hr. C. K. Hendrickson och familj uti hvilkas sällskap jag besökte Kolonien, frambära mitt förbindligaste tack för den tid jag hade nöjet tillbringa uti deras sällskap, och genom hvilkas vänliga bistånd mitt besök betydligt underlättades. Jag må i förbigående nämna att Hr. Hendrickson blifvit utnämnd till Regerings Invandrare Agent uti Whitewood, en plats som han tillfölje sin långa erfarenhet och sitt nit i emigrationsrörelsen väl förtjenar, och kommer han onekligen att bidraga mycket till "Nya Stockholms" och "Nya Finlands" framåtskridande. Senerierna under vägen till, och ifrån, och uti dessa Kolonier äro de mest storslagna man kan önska att se, och Eder brefskrifvare har deraf blifvit mer än hänförd. Vildt finnes af alla slag och fisk af den mest ypperliga beskaffenhet.

Från de ofvan beskrifna kolonierna begaf jag mig tillbaka österut och passerade flygtigt genom Oak Lake och Fleming, tvänne nybildade

kolonier utmed Can. Pac. jernvägen. Dessa ligga båda uti en förtjusande trakt på kort afstånd från hvarandra och hafva en lysande framtid för sig.

Härfraån fortsatte jag resan och for från Portage la Prairie med Manitoba & Northwest jernvägen till Minnedosa, närmaste stationen till Kolonien "Scandinavia." En god väg genom pittoreska scenerier leder från stationen till Kolonien der kolonisterna lefva ett fritt, lyckligt lif i bästa endragt med hvarandra. Min beskrifning af "Nya Stockholm" passar på det hela, taget äfven in på denna förtjusande koloni, om ej möjligtvis mera skog finnes här. Till Herr Hemmingsen, postmästaren uti kolonien, uti hvilken angenäma sällskap jag hade nöjet tillbringa en dag ber jag få framföra mitt hjertliga tack för sitt vänliga bemötande och alla de värdefulla upplysningar lemnade mig.

Kolonisterna här liksom i förut beskrifne kolonier må med rätta känna sig stolta öfver sina framgångsrika företag, med den början de redan gjort, finnes intet tvifvel att de ej skola lyckas uti sina förehafvanden, och uti rikligt måtto blifva återgälda för sitt flitiga arbete, hvilket för en åskådare synes jemförelsevis lätt, hvilket det här å präriejorden också är, jemfördt med det tunga arbetet å de utsugna, af stenar och mossar uppfyllda, trakterna af Sverige-Norge. Skörden i år lofvar att blifva storartad.

Mycket mera kunde sägas om våra verkligt vackra kolonier, men jag fruktar, Herr Redaktör, att jag redan tröttnat många af Edra värda läsare och läsariinnor, eller tagit i anspråk alltför stor del af Eder tidning, hvarför jag måsta sluta min sketch, huru ofullständig den än är med en från hjertat gående lyckönskan till alla nybyggarna, med en bön att den Högste må nedkalla all välsignelse öfver dem, gifva dem rikliga skördar till belöning för deras arbete, låta samma anda af frid, lycka och trefnad råda bland dem ständigt, liksom då när jag hade glädjenvistas bland dem, och må vi hoppas att hvarje år ett stort antal af våra hemmavarande kära landsmän skola inse och förstå de fördelar som erbjudes dem uti detta vårt nya och fria fosterland — Canada!

Afläggande min tacksamhet till Eder, Herr Redaktör, för vänliga införandet af ofvanstående, har jag äran teckna

Eder

ALFRED ÅKERLINDH.

Hveteskörd sjelfbindande Maskin under arbete.

OBSERVERA!

Föreliggande broschyr sänder undertecknade agentur **gratis och franko** till alla uppgifna adresser och stå gärna till tjänst med vidare upplysningar, som kunna önskas. Förfrågningar på svenska språket besvaras på samma språk. (Brefporto till England 20 öre, brefkort 10 öre.

*Den canadiska agenturen,
15, Water Street, LIVERPOOL, England.*

AGENTER.

Vid sidan af regeringen äro på olika platser anställda tjenstemän, som på förfrågan lemna utvandrarne upplysningar kostnadsfritt och särskildt äro dem behjelpiga med val af plats för kolonisation och bistå dem med upplysningar ang. jordens beskaffenhet. Till handtverkare och vanliga arbetare lemna de afven sysselsättning och förtjenst. Hittills äro följande agenturer upprättade:—

JOHN DYKE, 15, Water St., Liverpool, England.

H. H. SMITH	-	-	WINNIPEG, Manitoba,	Canada.
E. M. CLAY	-	-	HALIFAX, Nova Scotia,	"
P. DOYLE	-	-	QUEBEC, Quebec,	"
J. J. DALEY	-	-	MONTREAL, "	"
W. H. HLAM	-	-	BRANDON, Manitoba,	"
W. C. PENTLAND	-	-	BIRTLE, "	"
JOHN FLESHER	-	-	DELORAIN, "	"
W. M. HILLIARD	-	-	MINNEDOSA, "	"
W. H. STEVENSON	-	-	REGINA, Assiniboia,	"
STEMSHORN, tysk tolk	-	-	REGINA, "	"
C. E. PHIPPS	-	-	OXBOW, "	"
T. B. FERGUSON	-	-	SALTCOATS, "	"
JOHN McTAGGART	-	-	PRINCE ALBERT, Saskatchewan,	"
E. BROKOWSKI	-	-	BATTLEFORD, "	"
THOMAS ANDERSON	-	-	EDMONTON, Alberta,	"
AMOS ROWE	-	-	CALGARY, "	"
GEORGE YOUNG	-	-	LETHBRIDGE, "	"
E. A. NASH	-	-	KAMLOOPS, British Columbia,	"
JOHN MACKENZIE	-	-	NEW WESTMINSTER "	"

Följande ordförteckning och samtalsöfningar äro till nytta för emigranter och andra, som äro i behof af Engelska språket.

DIVERSE MATVAROR.

<i>Svenska.</i>	<i>Engelska.</i>	<i>Uttal.</i>
Bröd, ett bröd, en limpä	Bread, a loaf	Bred, ä lähf
Mjöl, fint mjöl, kli	Meal, Flour, Bran	Mihl, Flau'r, Bränn
Smör, Oxkött, Kalkkött	Butter, Beef, Veal	Bötter, Bihf, Vihl
Färkött, Lammkött	Mutton, Lamb	Mötten, Lämm
Svinkött, Fläsk, Fett	Pork, Bacon, Lard	Pörk, Bähken, Lard
Skinka, Hare, Kanin	Ham, Hare, Rabbit	Häm, Hähr, Rabbitt
Kyckling, Kalkon, Gås	Chicken, Turkey, Goose	Tschicken, Törrki, Guhs
Anka, Fisk, Potatis	Duck, Fish, Potatoes	Döck, Fisch, Potätos
Bönor, Rofvor, Kål	Beans, Turnips, Cabbage	Bihns, Törrnips, Käbbädsch
Persilja, Lök, Äpplen	Parsley, Onion, Apples	Pärsli, Ännjen, Äppels
Päron, Körsbär	Pears, Cherries	Pehrs, Tscherris
Salt, Peppar, Senap	Salt, Pepper, Mustard	Sält, Peppör, Möstärđ
Kaffe, The, Mjöl, Grädd	Coffee, Tea, Milk, Cream	Käffi, Ti, Milk, Krilum
Vatten, Öl, Vin	Water, Beer, Wine	Wäter, Bier, Wein
Socker, Ägg, Ost	Sugar, Eggs, Cheese	Sjugör, Äggs, Tjehs
Ärter, Blomkål	Peas, Cauliflower	Pihs, Kählfauör

KLÄDER, m. m.

Kläder. Räck	Clothes, Coat	Klä's, Käht
En fullständig beklädnad	A suit of Clothes	Ä suht ävv klä's
Öfverräck, Väst	Overcoat, Waistcoat	Overkäht, Vaskäht
Benkläder, Sockor	Trousers, Socks	Trausers, Soks
Skjorta, Krage	Shirt, Collar	Schörrt, Kollär
Halsduk, Mössa	Necktie, Cap	Nektei, Káp
Kjol, Skört	Dress, Skirt	Dres, Skört
Strumpor, Damhatt	Stockings, Bonnet	Stokkings, Bonnett
Kam, Borste, Tvål	Comb, Brush, Soap	Käm, Brösh, Soop
Stöflor, Skor	Boots, Shoes	Buhts, Schuhs
Tandborste, Svamp	Toothbrush, Sponge	Tutbrösh, Spönsch
Skärp	Belt	Bellt
Byxhängslen	Braces	Bräsis
Näsduk, Handske	Handkerchief, Glove	Händkertschief, Glövv

BORDSERVIS.

Knif, Gaffel, Sked	Knife, Fork, Spoon	Neif, Färk, Spuun
Glas, Kopp, Tallrik	Glass, Cup, Plate	Glass, Kop, Plä't
Skål, Flaska, Duk	Bowl, Bottle, Tablecloth	Boul, Bättel, Täbelkläth
Fat, Thefat, Saltkar	Dish, Saucer, Salt-cellar	Disch, Säser, Sählt-seller
Kaka, Socker, Sylt	Cake, Sugar, Jam	Kehk, Sjuggär, Djämm

DAGAR OCH ÅRSTIDER.

Svenska.

Måndag, Tisdag
Onsdag
Torsdag, Fredag
Lördag, Söndag
Januari, Februari
Mars, April
Maj, Juni, Juli, Augusti
September, Oktober
November, December
Vår, Sommar
Höst, Vinter
Jul, Nyår
Påsk, Pingst
Köld, Värme
Storm, Regn
Snö, Frost, en årstid
Tid, ett år, en månad
En vecka, en dag
En timme, en halftimme
En minut, ett ögonblick
Morgon, afton
Natt

Engelska.

Monday, Tuesday
Wednesday
Thursday, Friday
Saturday, Sunday
January, February
March, April
May, June, July, August
September, October
November, December
Spring, Summer
Fall, Winter
Christmas, New Year
Easter, Whitsuntide
Cold, Heat
Storm, Rain
Snow, Frost, a season
time, a year, a month
a week, a day
an hour, half an hour
a minute, a moment
morning, evening
night

Uttal.

Mondä, Tjusedä
Wedensdä
Tursdä, Freidä
Säturdä, Sondä
Jannuarri, Februarri
Martsch, Äpril
Mä, Junn, Juulei, Ägust
September, October
November, December
Spring, Sömmer
Fal, Vinter
Kristmäs, Nju Jür
Iister, Hvittsönteid
Koold, Hiit
Storm, Rän
Snoo, Frost, ä sihsen
tejm, ä jühr, ämonn's
ä wihk, ä däh
än aur, half an aur
ä minnit, ä mähment
märning, ihv'ning
nejht

TAL.

En, Två, Tre, Fyra
Fem, Sex, Sju, Ätta
Nio, Tio, Elfva, Tolf,
Tretton, Fjorton
Femton, Sexton
Sjutton, Aderton
Nitton, Tjugu, Trettio
Fyrtio, Femtio, Sextio
Sjuttio, Ättio, Nittio
Ett Hundra

Tjuguet, Tjugutvä
1:sta, 2:dra
3:dje, 4:de
5:te, 6:te

One, Two, Three, Four
Five, Six, Seven, Eight
Nine, Ten, Eleven, Twelve
Thirteen, Fourteen
Fifteen, Sixteen
Seventeen, Eighteen
Nineteen, Twenty, Thirty
Forty, Fifty, Sixty
Seventy, Eighty, Ninety
One Hundred
Twenty-one, Twenty-two
the first, the second
the third, the fourth
the fifth, the sixth

Oänn, Tu, Thri, Fär
Feiv, Six, Seven, Äit
Nein, Ten, Elev'n, Tvälv
Thörtiin, Färtiin
Fiftiin, Sixtiin
Sev'ntiin, Äittiin
Neintiin, Tventi, Thörti
Färti, Fifti, Sixti
Sev'nti, Äiti, Neinti
Oänn Händred
Tventioänn, Tventitu
'de först, 'de seck'könd
'de thörd, 'de fär'th
'de fift'ch, 'de six'th

YRKEN OCH HANDTVERK.

Svenska.

Kopparsmid
Grofsmid
Låssmid
Hjulumakare
Murare
Stenhuggare
Handsk-
makare
Skräddare
Kryddkram-
handlare
Klädes-
handlare
Apothekare
Barberare
Doktor
Prokurator
Prest
Lärare

Engelska.

Coppersmith
Blacksmith
Locksmith
Wheelwright
Mason
Stonemason
(Stonecutter)
Glovemaker
Tailor
Grocer
A drygoods
merchant
Druggist
Barber
Doctor
Lawyer
Minister
Teacher

Uttal.

Koppersmith
Bläksmith
Läksmith
Wiilreight
Mäsen
Stoonmäsen
Stoonkötter
Glövmäker
Tälor
Grocer
ä drei guuds
mörtsjent
Dröggist
Barber
Doktor
Läjer
Minis'ter
Tütscher

Svenska.

Garfvare
Buntmakare
Bryggare
Boktryckare
Bagare
Målare
Snickare
Tvätterska
Kontorist
Juvellerare
Sadelmakare
Urmakare
Sjöman
Knifsmid
Repslagare
Hattmakare
Klädes-
sömmerska
Mödist
Kock

Engelska.

Tanner
Furrier
Brewer
Printer
Baker
Painter
Joiner
Laundress
Clerk
Jeweller
Saddler
Watchmaker
Sailor
Cuttlar
Ropemaker
Hatter
Dressmaker
Milliner
Cook

Uttal.

Tanner
Förrier
Bruer
Printer
Bäker
Painter
Djoiner
Ländres
Klark
Djueller
Säddler
Wätchmäker
Sälör
Kötler
Rohpmäker
Hätter
Dressmäker
Milliner
Kuck

TALÖFNINGAR.

OMBORD PÅ ETT FARTYG.

<i>Svenska.</i>	<i>Engelskt.</i>	<i>Uttal.</i>
Alla måste hafva sina biljetter färdiga.	All must have their tickets ready.	Äl möst häv thär tikkets räddi.
Visa mig er biljett!	Show me your ticket!	Schå mi jur tikket!
Hvar är er biljett?	Where is your ticket?	Hoär is jur tikket?
Här är den.	Here it is.	Hir it iss.
Gif mig den.	Give it me.	Giv it mi.
Denna del tar jag, och den andra behåller ni sjelf, tills ni landar.	This part I take, and the other you keep yourself till you land.	This part aj tåk and de other ju möst kiip jurself till ju land.
Jag har min biljett i min koffert.	I have my ticket in my trunk.	Aj häv mej tikket in mej trönk.
Gå efter den.	Go and find it.	Gå änd fejdnd it.
Fann ni er biljett?	Did you find your ticket?	Did ju fejdnd jur tikket?
Ja, jag fann den.	Yes, sir, I found it.	Jes, Sörr, aj faund itt.
Förlora den icke.	Don't lose it.	Dänt lus it.
Hvad är kaptenens namn?	What is the Captain's name?	Hoätt iss de käptens näm?
Hans namn är	His name is	His näm iss
När går ångbåten?	When does the steamer start?	Hoän dös de stimer start?
Inom några minuter.	In a few minutes.	In ä fju minnits.
När skola vi gå om bord?	When shall we go on board?	Hoän schäll aj gå än bährd?
Huru lång tid behöfves för öfverfarten, om vi få godt väder?	If we have favourable weather, how long may our passage last?	If oi hävv fävräbl' wäther, hau läng mäh aur pässädsch lahst?
Huru mycket kostar en plats på fartyget?	How much does a place in the vessel cost?	Hau mötsch döss ä plehs in de vessel käst?
Huru mycket måste vi betala för öfverfarten?	How much must we pay for the passage?	Hau mötsch mösst oi peh fär de pässädsch?
Vi äro tre; I ären två; jag är ensam.	We are three of us; you are two; I am alone.	Oi ahr thrih ävv öss, juh ahr tuh; aj ämm älähn.
Huru många passagerare har ni?	How many passengers have you?	Hau männi pässendschers hävv juh?
Äro fruntimmer deribland?	Are there any ladies among the number?	Ahr thär änni lehdis ämängst de nömmber?
Hur stor besättning har ni om bord?	How many persons does your whole crew consist of?	Hau männi pörrsens döss juhr hähl kra kännsisst ävv?
Tror ni det är någon fara?	Do you think there is any danger?	Du juh think thär iss änni dehndscher?
Var icke rädd, det är ingen fara.	Don't be afraid, there is no danger.	Dähnt bih äffrähd, thär iss nå dehndscher.

Svenska.

PÅ JERNVÄGEN.

Hvar äro emigrantvagnarne?
 Här, herre.
 Stig in.
 Ja, ganska mycket.
 Hvad heter nästa station?
 Hur länge dröjer tåget vid den?
 Mycket kort tid.
 Får man röka här?

Här är mycket kvalmigt.
 Skola vi ej öppna fönstret?
 När går emigranttåget i morgon bittida?

Kl. 8.

Var så god och säg mig hvar jag kan få billigt logis?

Har edert bagage blifvit vägt?

Måste jag betala för öfvervigt?

Hvar är tåget som går till Winnipeg?

Hvar äro emigrantvagnarne?

De eftersta vagnarne äro för emigranterna.

Nej, tåget går straxt.

Jo, ni har tid nog.

Tåget går icke förr än om en timme (en half timme).

Hur länge stannar ni här?

Vi stanna här 10 minuter; 15 minuter; 20 minuter; en half timme.

Är det ingen station, hvarest man kan få något att äta och dricka?

Jo, det är många ställen, hvarest man kan få förfriskningar.

Var så god och säg mig hvar restaurationen är?

Kan man få något att äta och dricka här?

Ja, nej, min herre!

Engelska.

ON THE RAILROAD.

Where are the emigrant-cars?

Here, sir.

Step in.

Yes, very much.

What is the name of the next station?

How long will the train tarry here?

A very short time.

Is it permitted to smoke here?

It is very sultry.

Shall we not open the window?

When does the emigrant-train leave to-morrow morning?

At eight o'clock.

Tell me, please, where I can get cheap lodging?

Has your luggage been weighed?

Must I pay for extra-weight?

Where is the train for Winnipeg?

Where are the emigrant-cars?

The hindmost cars are for the emigrants.

No, sir, the train is going immediately.

Yes, sir, you have plenty of time.

The train does not leave before an hour (half an hour).

How long do you stop here?

We stop here ten minutes; fifteen minutes; twenty minutes; half an hour.

Is there no station where one may get something to eat and drink?

Yes, sir, there are many places where you may get refreshments.

Please tell me where the refreshment room is?

Are refreshments to be had here?

Yes, no, sir!

Uttal.

ÅN DE RÄLRÅD.

Hoär ar de emigrantkars!

Hir, sörr.

Stepp in.

Jess, verri mötsch.

Hoät iss de näm av de näxt stäschön?

Hau läng vill de trän tärri thär?

Ä verri schärt tajm.

Iss itt permitted tu smäk hir?

It iss verri sölltri.

Schäll aj nätt åpn de winda?

Hoänn döss de emigrant-trän lihv tu mårå mårning?

At üt åkläck.

Tell mi, plih, hoär aj känn get tjiplädjing?

Häss jur löggidj bin wäed?

Mösst aj pä fär extra wäet?

Hoär is de trän for Winnipeg?

Hoär ar de emigrantkars?

De häjndmäst kars ar fär de emigränts.

Nä, sörr, de trän iss gåing immeddiätli.

Jess, sörr, ju hävv' plänti ävv tajm.

De trän döss nätt lihv bifär änn aur (haff änn aur).

Hau läng du ju stäpp hir?

Oi stäpp hir teenn minnits; fiftin minnits; tvånti minnits, haff änn aur.

Is thär nå stäschön hoär vonn mä gett sömthing tu ith änd drink?

Jess, sörr, thär ar männi pläses, hoär ju mä gett rifräschements.

Plis, tell mi, hoär de rifräschement rom iss?

Ar rifräschements tu bi hädd hir?

Jess, nä, sörr!

<i>Svenska.</i>	<i>Engelska.</i>	<i>Uttal.</i>
KÖP AF LANDEGEN- DOM.	PURCHASE OF LAND (FARM).	PÖRRTJÄS ÄV LÄND (FARM).
Säg mig, min herre, hvarest jag kan finna landagenten?	Tell me, sir, please, where shall I find the land agent?	Tell mi, sörr, plih, hoär shäll aj fäjnd de land agent?
Ni finner honom på rådhuset.	You will find him in the court-house.	Ju will fäjnd him in de korthaus.
Hvar är landagenten?	Where is the land agent?	Hoär iss de land ägent?
Jag önskar köpa en landtegendom af re- geringsland i Mani- toba.	I want to buy (purchase) a farm of government land in Manitoba.	Aj wänt tu bäj (porrtjäs) ä farm äv gövverment- länd in Manitoba.
Önskar ni skogland eller slättland?	Do you want wood land or prairie land?	Du ju wänt wuddland är prärieländ?
Jag föredrager slättland.	I prefer prairie land.	Aj preför prärieländ.
Huru stort stycke land önskar ni köpa?	How large a piece of land do you wish to buy?	Hau lardsch ä pihs äv länd du ju wish tu bäj?
Jag tänker det är bäst att taga en sektion; en half sektion; en fjerdedels sektion.	I think it is the best to take one section; half a section; quarter of a section.	Aj think it iss the bäst tu täk oan seksjön; haf ä seksjön; ä kvärter äv ä seksjön.
Ni måste skriva en ansökan till land- kontoret här.	You must write an appli- cation to the land-office here.	Ju möstt räjt än äpplika- sjön tu de länd-äffis här.
Huru skall den skrif- vas?	How is that to be written?	Hau iss thät tu bi rittn?
Jag vill visa er det.	I will show you.	Aj will schä ju.
Känner ni någon landt- egendom, som är till salu?	Do you know of any farm for sale?	Du ju nä äv änni farm fär säl?
Jag känner till flera.	I know several.	Aj nä sävveräl.
Är det långt bort?	Is it far off?	Iss it fahr off?
Blott några få mil härifrån.	Only a few miles hence.	Änli ä fju mäjls henna.
Är det nära en stad?	Is it near a town?	Iss it nir ä tänn?
Är det en god gård?	Is it a good farm?	Iss it ä gudd farm?
Betalar ni kontant?	Do you pay in ready mo- ney?	Du ju på in räddi männi?
Jag betalar kontant.	I pay cash (down).	Aj på kash (daun).
Jag vill ställa säkerhet (kaution; borgen).	I will get security (bail).	Aj will gett sikjuriti (bäl).
Huru mycket begär ni för eder gård?	How much do you ask for your farm?	Hau mötsch du ju ask fär jur farm?
2, 3, 10, tusen dollar.	Two, three, ten thousand dollars.	Tu, thri, tenn thausend dällärs.
Ja så; det synes mig ganska billigt.	Well; I think it is quite reasonable.	Oäll; aj think it iss koait risenäble.
På hvilka villkor?	On what terms? (condi- tions)?	Änn hoätt törms? (kan- disjöns)?
Huru mycket boskap underhåller (föder) ni?	What stock of cattle do you keep?	Hoätt stäkk äv kättil du ju kiip?
Huru många tunnland utgör er gård?	How many acres does your farm contain?	Hau männi äkers dös jur farm kontän?
Behöfver den gödning?	Does it need manure?	Dös it nid mänjur?
Finns det ännu mycket fritt land?	Is there still much free land?	Iss thär still möstch fri länd?
Ja väl, ganska mycket.	Yes, indeed, there is.	Jess, indid, thär iss.

<i>Svenska.</i>	<i>Engelska.</i>	<i>Uttal.</i>
OM SYSSELSÄTTNING OCH ARBETE ELLER HANDTVERK.	ON OCCUPATION AND LABOUR OR TRADE.	ÄNN AKJUPÄSJÖN ÄND LÄBÖR ÄR TRÄD.
Behöfver ni någon arbets- karl? (tjenare)?	Do you want any work- man? (labourer, jour- neyman, servant)?	Du ju oänt änni uörkman? (läbrör, djurnimän, serr- vänt)?
Å ja, jag antar att jag kan gifva er något att göra.	Well, yes; I guess I can give you something to do.	Oäll, jess, aj gäss aj kan giv ju sömthing tu du.
Förstår ni er på landtbruk?	Do you know anything of farming?	Du ju nå änni thing ävv farming?
Ja, jag har gjort allt slags gårdsarbete.	Yes, I have done all sorts of farming labour.	Jess, aj hävv dönn ähl särts avv farming läbör.
Hvad kan ni göra?	What can you do?	Hoätt kän ju du?
Hvad är edert göromål?	What is your business?	Hoätt iss jur bissness?
Jag är snickare till handt- verket, jag är mekani- kus.	I am a joiner by trade; I am a mechanic.	Aj äm ä djauner büj träd; aj ämm ä mekännik.
Jag har arbetat på flere verkstäder.	I have been working in several shops.	Aj hävv bin working inn sevveräl schäpps.
Huru stor daglön gifver ni?	What wages do you give?	Hoätt wädjes du ju giv?
Jag vill betala er efter ert arbete.	I will pay you according to your work.	Aj will pä ju äkkårding tu jur wörk.
Behöfver ni någon piga?	Do you need any maid- servant?	Du ju nihd änni mäd- sörrvänt?
Förstår ni engelska?	Do you understand Eng- lish?	Du ju önderstähnd ing- lisen?
Ja, något, jag förstår det bättre än jag talar det.	Yes, a little, I understand it better than I speak it.	Jess, ä littl, aj önderstähnd itt bättör dän äj spihk itt.
Hvad gäller en dollar nu i svenskt mynt?	What is a dollar worth now in Swedish money?	Hoätt iss ä dällar wörth nau in Swidisch mönni?
3 kronor 75 öre enligt kurs, men denna stiger och faller.	Three crowns seventyfive öre as to the exchange, but this rises and falls.	Thri krauns sevventifäff öre äss tu de äcks- chändj, bütt dis reises änd fähls.

JERNVÄGS UTGIFTER 1893
från
QUEBEC OCH NEW YORK
till de
SVENSKA (ELLER NORSKA) NYBYGGENA
i
MANITOBA
OCH NORDVEST TERRITORIERN I CANADA.

Vi råda nybyggare, som ämnat nedsätta sig i en af Skandinaviska Colonierna, att köpa genomgående biljett till den jernvägsstation, som är närmast den Colony de ämnat begifva sig till.

Nedanstående priser på jernvägs biljetter äro ansenligt billigare än de till andra delar af U.S.A. som ännu äro öppna för Nybyggen. Till exempel Winnipeg, som är mycket mera aflägsset från Atlantiska Kusten än Chicago, kan ernås till ungefär samma pris. Sofvagnarne på Canada Pacific jernvägen må begagnas af Emigranterna, utan någon vidare betalning.

Utgifterna från Quebec till New York äro följande:—

Till Edmonton	£6 15 3	till	£8 8 1	circa	Kr. 122—151
„ Balgonie	3 14 10	„	5 9 2	„	67—98
„ Langenburg	3 7 7	„	5 1 11	„	61—92
„ Minnedosa	2 19 5	„	4 13 0	„	54—83
„ Qu'Appelle	3 13 4	„	5 7 9	„	65—97
„ Grenfell	3 9 8	„	5 4 0	„	63—93
„ Regina	3 16 1	„	5 10 5	„	68—99
„ Winnipeg	2 9 4	„	4 3 4	„	44—74
„ Whitewood	3 7 2	„	5 1 6	„	60—91
„ Gretna	2 15 1	„	4 9 5	„	49—80
„ Yorkton	3 11 4	„	5 5 5	„	64—95
„ Medicine Hat	5 1 1	„	6 15 10	„	91—122
„ Duck Lake	4 13 6	„	6 7 10	„	84—115
„ Didsbury	6 3 6	„	7 17 10	„	111—142
„ Wataaskiwin	6 11 11	„	8 6 3	„	119—150

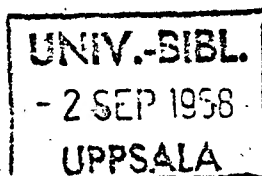
Ocean passagen från Göteborg, Christiania, Thronhjelm og Köpenhamn kostar från Kr. 90 till Kr. 225 beroende af Klass, men som alla priser bero af förändring är det rådligt att förfråga sig innan resan begynnes hos Agenten för Canadas Guvernement Agentur eller på Kontoret 15, Water Street, Liverpool, England.

Personer som begifva sig till Manitoba, Nordvest Territorierna eller Brittish Columbia och upptaga land i en af dessa Provinser inom 18 Månader efter deras ankomst, äro berättigade till följande godtgörelse betalbar genom regeringen.

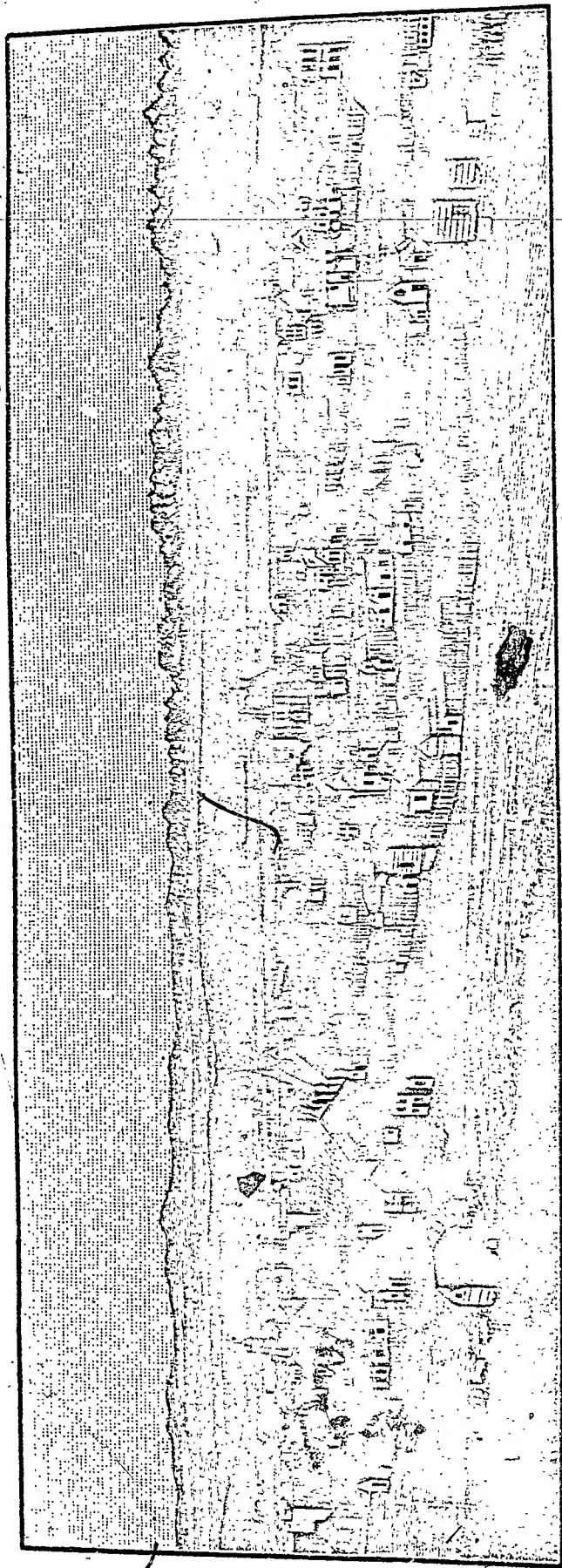
\$10 för hvarje ungarl under 18 År eller hufvudet af en familj;

„ 5 för hustru och hvarje barn öfver 12 Års ålder; och

„ 5 för hvarje medlem af familjen öfver 18 År, som också upptager land under samma tidsrymd.

Sv. 1928/385

Calgary, Albertas hufvudstad, var anlagd af Öfverste McLeod vid samloppet af floderna Elbow och Bow. Upp till 1881 var det endast ett Fort, men samma år upptogo ett större antal Emigranter land där och 2 år sednare var omkring 200 byggnader af olika slag upbyggda. Vid 1885 hade Calgary blifvit en stad med 1,000 innevånare och har sedan dess förökats, till 1891, då där var 4,500. Utsigterna för framtiden äro lysande, icke alenast tillfölje af dess centrala belägenhet i Alberta-distriktet, hvars kreaturafvel är betydlig och väl känd, utan äfven genom dess närhet af Rocky Bergen och dess rikedomar af mineraler. Staden egér nu 2 stora sågverk, en fenster- och dörrfabrik, en hyfvelfabrik, ett sandstensbrott och en tegelfabrik o. s. v. Staden är belägen vid Canada Pacific Jernvägen och har sedan 1891 jernvägsförbindelse, norrut med Edmonton, hvar några Skandinaviska familjer bosatt sig och söderut med Fort McLeod och Lethbridge, hvarst vidsträckt kolfält äro arbetade. Vid dessa platser arbéta ett antal Skandinaver.

Klimatet i Alberta-distriktet är om vintern ovanligt mildt, hvilket är till stor fördel för kreatursafveln, då kreaturen kunna gå ute hela vintern.

(En del af Calgary från fotograf.)

NIAGARA

CITY HALL
WINNIPEG
MANITOBA

